

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

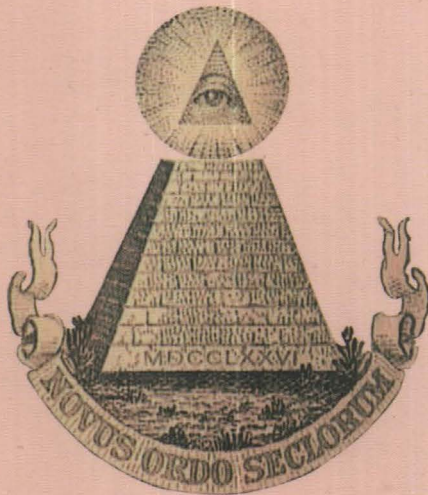
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MAHMUT ESAT BOZKURT'UN ESERLERİ-3

Mahmut Esat Bozkurt

MASONLAR DİNLEYİNİZ!

2. Basım

KAYNAK YAYINLARI

Mahmut Esat Bozkurt
MASONLAR
DİNLEYİNİZ!

© Bu kitabın yayın hakları

Analiz Basım Yayın Tasarım Gıda Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.nindir.

Birinci Basım: Ağustos 2005

İkinci Basım: Mayıs 2009

Kapak Resmi: Masonluğun pergel ve gönyeden oluşan sembolü.

Teknik Hazırlık: Analiz Basım Yayın

Baskı: Analiz Basım Yayın

ISBN: 975-343-427-8

KAYNAK YAYINLARI: 424

ANALİZ BASIM YAYIN TASARIM GIDA
TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Meşrutiyet Cad. Kardeşler Han No: 6/3
34430 Galatasaray-İstanbul

web adresi: www.kaynakyayinlari.com

e-posta: iletisim@kaynakyayinlari.com

Tel: (0212) 252 21 56-99 Faks: (0212) 249 28 92

Mahmut Esat Bozkurt

**MASONLAR
DİNLEYİNİZ!**

MAHMUT ESAT BOZKURT

Mahmut Esat Bozkurt'un *Atatürk İhtilali I-II* adlı kitabının ardından, yayınevimiz yazarın diğer eserlerini de yayımlamayı sürdürüyor.

Elinizdeki kitapta, Bozkurt'un 1931-1932 yıllarında çeşitli gazetelerde yayımlanan masonlukla ilgili yazıları bir araya getirildi. Kitaba yayınevimizce konulan dipnotlar "Kaynak Yayınları'nın notu" olarak belirtildi. Günümüzde anlaşılmayan birkaç sözcüğün sadeleştirilmesi dışında yazıların dili korundu.

Mahmut Esat Bozkurt, Türk devlet adamı ve hukukçu, Kemalist Devrim'in belli başlı kuramcılarından biridir.

1892 yılında İzmir'in Kuşadası ilçesinde doğan Mahmut Esat Bozkurt, çiftçilik ve ticaretle uğraşan, bir ara İzmir Umumi Meclis üyeliğinde bulunan Hacı Mahmut Oğulları'ndan Hasan Bey'in oğludur.

1923'te İzmir'de Menekşelizade Dr. Hüsnü Bey'in kızı Feheda Hanım ile evlenmiş. Gün, Ay adlarında iki kızı ve Yüksel adında bir oğlu dünyaya gelmiştir. İlköğrenimini Kuşadası ve İzmir Yusuf Rıza mektebinde yapan Bozkurt, İzmir İdadisi'ni bitirdikten sonra II. Abdülhamit'in istibdat yönetimine karşı mücadeleye katılan dayısı Ubeydullah Efendi ile birlikte İstanbul'a gelerek 1908'de Hukuk Mektebi'ne girmiştir. İstanbul Hukuk'tan 1912 yılında mezun olduktan sonra İsviçre'de Fribourg Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde yeniden hukuk öğrenimi görerek önce lisans diploması almış, sonra, "Du Regimes des Capitulations Ottomanes" ("Osmanlı Kapitülasyonları Rejimi Üzerine") adlı doktora tezi ile "Cum Laude" de-

recesiyle Hukuk Doktoru olmuştur. 1919'da İsviçre'nin Lozan kentinde kurulan Türk Talebe Cemiyeti'nin başkanlığına seçilmiştir. Yurdun işgali üzerine derhal İsviçre'den ayrılıp arkadaşları Saracoğlu Şükrü ve Kâzım Nuri Bey'ler ile vatana dönmüş, Kuşadası bölgesinde Kuvayı Milliye'yi kurarak başına geçmiş ve efelerle birlikte Milli Mücadele'ye katılmıştır.

23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne İzmir milletvekili olarak seçilen Mahmut Esat Bey, bu görevini 1943 yılında (51 yaşında) ölümüne kadar sürdürmüştür. 12 Temmuz 1922'de kurulan Rauf Orbay kabinesine 30 yaşında İktisat Vekili olmuş, bu görevi sırasında Ziraat Bankası'nın ıslahı, çiftçi kredi kooperatiflerinin kurulması, esnaf teşkilatlarının reorganizasyonu, Emlak ve Eytam Bankası'nın kurulması gibi sosyal ve ekonomik davalarla uğraşmıştır. Büyük zaferden sonra Mahmut Esat Bey'in önerisi ve Atatürk'ün onayı ve onursal başkanlığında Türkiye'de ilk kez Milli İktisat Kongresi İzmir'de 17 Şubat 1923'te toplanmıştır. Bu kongrede milli ekonomi, girişimci sınıfın Türkleştirilmesi ve karma ekonomi savunulmuştur.

1924'te Adliye Vekilliği'ne getirilen Mahmut Esat Bey, 1925 yılında Ankara Hukuk Mektebi'ni kurmuş ve ilgili çalışmaları sürdürmüştür.

17 Şubat 1926'da Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde oybirliğiyle kabul edilen Medeni Kanun'un mimarıdır. Bu kanunun tarihi gerekçesi O'nun eseridir. 4 Nisan 1926'da *Resmi Gazete*'de yayımlanan Medeni Kanun'un altı ay gibi kısa bir geçiş döneminden sonra kesin olarak uygulanmasını kabul ettirmiştir. Bu sürenin çok kısa olduğunu ileri süren ve İsviçre'de bile dört yıllık geçiş döneminin öngörülüğünü hatırlatarak, din kaynağına dayanan hukuk sisteminin kolay kolay değiştirilemeyeceğini öne sürenlere karşı, "Türk hukukçuları için altı aylık sürenin yeterli olacağına dair inancını" belirtmiştir. Kanunun uygulamaya geçişindeki başarı, Mahmut Esat Bey'in haklı olduğunu göstermiştir.

Türk Medeni Kanunu, Borçlar Kanunu, Ceza Kanunu, Ticaret Kanunu, daha sonra da Ceza Muhakemeleri Kanunu, Deniz Ticaret Kanunu, Türk Vatandaşlık Kanunu, İcra İflas Kanunu ve 1930'da kadınlara verilen seçme ve seçilme hakkını tanıyan Belediye Kanunu izlemiştir.

Mahmut Esat Bey, 1927'de Ege Denizi'nde Türk gemisi Bozkurt ile Fransız gemisi Lotus'un çarpışması ve sekiz Türk denizcisinin ölümünü takiben, Türk Adliyesi'nin Fransız kaptanı tutuklaması üzerine Fransa ile aramızda çıkan anlaşmazlığı sonuçlandırmak için Atatürk'ün de onayını alarak konuyu Lahey Adalet Divanı'na götürmüştür. 7 Eylül 1927 günü Lahey'de Türk hükümetini temsil ederek yaptığı başarılı savunma ile davayı kazanarak dünya hukuk literatürüne "Lotus-Bozkurt davası" olarak yerleşmesini sağlamıştır. Kemal Atatürk, bu başarısı nedeniyle Mahmut Esat Bey'e "Bozkurt" soyadını vermiştir.

1930 sonlarında Adliye Vekilliğinden istifa ettikten sonra Ankara Hukuk Fakültesi'nde Devletler Hukuku, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde "Anayasa Hukuku" Profesörü olarak görev yapan Bozkurt, Atatürk'ün isteğiyle Türk gençliğine İhtilal'in Hukuk Tarihini anlatmak üzere görev almış, İstanbul Üniversitesi İnkılap Tarihi kürsüsünde 8 Mart 1934 Perşembe günü ilk dersini vermiştir.

16 yaşında olduğu 1908 yılından ölümüne kadar (1943) 35 yıl boyunca ülke sorunları hakkında yazılar yazan Bozkurt, Milli Mücadele yıllarında *Anadolu'da Yeni Gün* ve *Hâkimiyeti Milliye* gazetelerinde ateşli yazılar kaleme almış, daha sonra İzmir'de çıkan *Anadolu* gazetesinde yazılarına devam etmiştir. Son yazılarını *Yeni Sabah* gazetesinde yazan Mahmut Esat Bozkurt son yazısı "Yüreker Acısı"nı yazdıktan az sonra gazetede rahatsızlanmış ve derhal hastaneye kaldırılmışsa da bir hafta sonra, 21 Aralık 1943 günü hayata gözlerini yummuştur. Son yazısı vefat haberi ile birlikte 22 Aralık 1943'te *Yeni Sabah* gazetesinde yayımlanmıştır.

Mahmut Esat Bozkurt, dönemin başbakanı Şükrü Saracoğlu tarafından Ankara Devlet Mezarlığı'na alınmak istenmişse de, eşi Fehda Bozkurt'a vasiyeti ile Selçuk'taki çiftliğinde aile mezarlığına defnedilmiştir.

Vefatı üzerine yazdığı makalesinde, Yusuf Ziya Ortaç, yazısını şöyle bitiriyordu...

"İsviçre dağlarından Anadolu dağlarına silah omuzda koşan hukuk doktoru, serdengeçti Mahmut Esat Bozkurt, vatan hudutlarından fikir hudutlarına kadar her cephede dövüşe dövüşe, en son, kalem elinde, Allah'ına kavuştu..."

"Bir yanardağı toprağa veriyoruz..."

Başlıca Eserleri: *Beynelmilel Bozkurt-Lotus Davası'nda Türkiye-Fransa Müdafaaları* (Ankara, 1927), *Osmanlı Kapitülasyonlarına Dair* (Doktora Tezi, İstanbul, 1928), *Türk İhtilalinde Vatan Müdafası* (İzmir, 1934), *Türk Köylü ve İşçilerinin Hakları* (İzmir, 1939), *Hukuku Düvel Yardımcı Talebe El Notu* (Ankara, 1939), *Devletlerarası Hak ("Hukuku Düvel")* (Ankara, 1940), *Atatürk İhtilali* (İstanbul, 1940), *Aksak Demir'in Devlet Politikası* (İstanbul, 1943), *Atatürk İhtilali I-II* (İstanbul, 2003) adlı yapıtları yayımlandı.

İÇİNDEKİLER

MASONLUK MESELESİ (1)	11
MASONLUĞUN AFAROZU	19
MASONLUK MESELESİ (2)	22
FARMASONLAR DİNLEYİNİZ!..	29
FARMASONLUĞA: SON VE KISA CEVAPLARIM	42
MASONLUK ALEYHİNDE BİR ÖNERGE	58
MASONLUK MESELESİ (3)	59
FARMASONLUK DAĞILMALIDIR!..	60
DİZİN	77

MASONLUK MESELESİ (1)

Muhterem Avukat Nahit Hilmi Beyefendi'nin masonluk hakkındaki bana hitaben *Hizmet* gazetesinde çıkan kıymetli görüşlerini dün okuyabildim. Çok istifade ettim. Fakat bütün bunlar masonluk hakkındaki düşüncülerimden bir şey değiştirmemişlerdir. Fikirlerimde sabitim. Ne masonlar beni, ne de ben bazı masonları ikna edemeyeceğim. Bu mukadderdir. Beni bu görüşleri beyana sevk eden, muhterem mason avukatın nezaketi, kibarlığıdır. Yoksa masonluğun kendisi değildir. Çünkü masonluğun ne olduğunu, nasıl kullanıldığını bilirim ve bunun hakkındaki kararımı çoktan vermişimdir.

Bazılarının "Masonluğu bilmiyorsun, cahilisin" gibi hitaplarına karşılık vermekte mazurum. Hatta muhterem Nahit Hilmi Beyefendi'nin "Yabancı lisanları biliyorsunuz, bu dillerde çıkan kitapları okusaydınız masonluk aleyhinde bulunmazdınız" tarzındaki fikirleriyle de meşgul olmayacağım. Çünkü bu bahis, sen falan kitabı okumadın, ben falan kitabı okudum gibi henüz mektep bitirmiş insanların gençlik övünmelerine benzer gibi bir şey oluyor. Nerede kaldı ki masonluğun yüksek derecelerinden birini işgal ettiğini öğrendiğim muhterem avukata okuduğum şeylerle ders verir gibi bir vaziyet almayı da ergin bir manzara usulüne uygun bulmam.

Nahit Hilmi Beyefendi, yobaz hocalarla, Cizvit papazlarının masonluk aleyhtarı olduklarını ileri sürüyor. Beni onlarla bir safta masonlara aleyhtar görmekte eza duyuyorum.

Muhterem avukatın bu tarzdaki yanlış muhakemesinden ben de çok eza duymaktayım. Fakat, her ikimiz de bir şeyle teselli bulabi-

liriz. Yobaz hocalarla Cizvitler, mason aleyhtarı Mahmut Esat'ın le-
hinde değildirler.

Onu ellerinden gelse bir kaşık suda boğacaklardır. Demek ki, Cizvitlerle, yobazlarla aramda bir ittifak yoktur. Bunların masonluk husumetleri başka, benim aleyhtarlığım büsbütün başkadır.

Masonluğun şiddetli aleyhtarı Mahmut Esat, davasını kazanmak için yobazlarla Cizvitlere el uzatmaya tenezzül etmez. Her iki teşekkülün de hasmıyım. Çünkü her ikisini de Türk milliyetçiliğine karşı zararlı ve çok tehlikeli görüyorum. Örgüt haline gelen mezheplerin her ne şekilde olursa olsun dünya işlerine karışmalarının düşmanıyım. Masonluk bir mezheptir.

Nahit Hilmi Beyefendi masonluğu Türk milliyetçiliğine zararlı değil, onun hizmetinde gibi gösteriyor. Bu yazıda "Üstadı azam" gibi belirsiz isimler verilen, kim olduğunu bilmediğim gizli bir zatın son nutkunu delil olarak ileri sürüyor. Bu nutku vaktiyle okumuştum. Bu defa da *Hizmet* gazetesinde çıkan kısmını dikkatle gözden geçirdim.

Bu nutuk dahi, zatıâlinize hemen söylemeliyim ki, kanaatlerimde bir değişiklik vücuda getirmedir. Bilakis onları kuvvetlendirdi. Çünkü "Üstadı azam" adını taşıyan o gizli zat, istemeyerek, fakat tashihe uğrattığı bu nutkunda bile "beynelmileliyetçiliğin-İnternationalite"nin¹ masonluğun hedefi olduğunu ısrarla beyan ediyor.

Mahmut Esat Beyefendi, bu sırada 15 Eylül 1931 tarihli *Hizmet* gazetesini açarak Nahit Hilmi Bey tarafından nakledilen nutkun şu parçalarını okumuştur:

"İdealimizin -yani masonluğun- genişleyerek, sınırlarımızı aşarak dünya çapında kolektif -müşterek- bir ideal halinde tecelli edebilmesi, milletlerarası münasebetlerimizin devam ettirilmesine ve geliştirilmesine çalışmaktan haz ve zevk duyarız, fakat itiraf edilmelidir ki, insanlar; milletler arasındaki sıkı sınırı ortadan kaldıracak kadar henüz gelişmiş değildirler.

1 Beynelmileliyetçilik: Enternasyonalizm. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

Bir başka parçayı aynen okudu:

"Dünya çapında bir kardeşlik, yani bütün dünya insanların yekdiğerini kardeş kabul edivermeleri, esasen realize oluvmesi bugün çok uzak bir idealdir. Dolayısıyla fazilete ve insanlık telkinlerine evvela kendi memleketimizde kendi sınırlarımız dahilinde başlamak lazımdır."

Mahmut Esat Bey tuhaf bir vaziyette omuzlarını kaldırdıktan sonra şu suretle sözlerine devam ettiler:

-Rica ederim Reşat Bey, bu satırları okuduğunuz zaman ne anlıyorsunuz? Benim anladığım şudur, dediler ve bana elinden hiç düşürmediği on bir kuruşluk sigaralarından bir tanesini dahi vererek beyanatlarına devam eylediler:

-Masonluğu bütün dünyaya bir anda kabul ettirmek mümkün olmadığı için bizim masonlar bunu evvela bize getirecekler, evvela bizi mason, yani bütün dünya ile kardeş yapacaklar, sonra da sınırlarını aşarak dünya masonlarıyla el ele, herkese anlatmaya çalışacaklar! Çok güzel, çok cazip bir hayal!.. Amma, yakıcı, kül edici, tehlikeli bir hayal!.. Zaten masonluğu ellerinde hulül, istila, tahakküm, soygunculuk vasıtası yapan emperyalistlerin istediği de bundan başka bir şey değildir. İstila altında kalan kara bahtlı memleketlerdeki mason localarının faaliyetlerine bakılırsa bu hakikati muhterem Nahit Hilmi Beyefendi'nin de üzüntüyle, hüznle göreceğine inanmak isterim.

"Üstadı azam" denilen gizli zatın bize anlattığına bakılırsa, masonluğun hedefi ve ideali beynelmilel² kardeşliktir. Milliyetçilik değildir. Milliyetçiliğe aleyhtardır. Hatta düşmandır. Çünkü milliyetçilik onun ideale taban tabana zıt bir varlıktır.

Nahit Hilmi Beyefendi, masonluktaki "beynelmilel=international" tabirini iştirak usulleriyle yorumlamaya çalışmışlar. Bu çıkmaz bir yoldur. Çok zayıf bir dayanaktır.

2 Beynelmilel: Enternasyonal. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

Hani Reşat Bey; bu anlamlandırma, bu yorum bizim bazı yobaz cahil hocaların "Kur'anı Kerim"i daha fazla yükseltebileceklerini zannıyla mesela "Tuyur" kelimesinin "T" harfindeki zammeyi yorumlayarak bugünkü "Tayyare" manasını çıkarmaları gibi tuhaf bir şey oluyor. Muhterem avukatın masonluğu böyle bir yoldan müdafaa çalışmasına gönlüm razı olamaz. İnternationalin bir tek manası vardır. O da, beynelmileldir. Milliyetçiliğin aksidir.

Bu sırada Mahmut Esat Beyefendi'nin yanında oturmakta olan hemşerilerinden çiftçi bir Kuşadalı durup durduğu yerde bahse karıştı. Mahmut Esat Bey'in kendisine uzattığı o on birlik cigarayı teltendirdi:

-Dedile dedile emme... Kulak asma. Bu işler de senin dediğin gibi.

Dedi. Kuşadalının bu orijinal hükmü hepimizi güldürmüş, Mahmut Esat Bey de hafifçe tebessüm etmekten kendisini alamamıştı.

Tekrar söze devamla dediler ki:

-"Masonluk milliyetçiliktir" demek "Hristiyanlık Müslümanlıktır, Müslümanlık aynı zamanda Hristiyanlıktır" demek gibi acayip bir şey oluyor!.. Değil mi?..

Daha açık konuşalım:

Masonluğa her millet girebilir mi? Mason olarak hepsinin hedefi, akidesi bir mi? Mesela, bir Fransız, bir Japon, bir Yunanlı buraya gelince bizimkilerin arasına karışmak hakkına sahip mi? Bir Yahudi, bir Rum, bir Ermeni bizimkilerle bir locada toplanıyor mu? Masonluğun mukadderatına bizimkiler kadar hâkim mi? Evet, o halde Fransızın, Japonun, Yunanlının, sonra mekteplerinde hâlâ Rum, Yahudi, Ermeni kültürüyle yetiştirilen, Türkçeyi değil, hâlâ kendi dillerini söyleyen, söyletmekte inat eden, böyle yetiştirilen insanların bizimle bir çatı altında anlaşmalarına, bizden olmalarına imkân var mı? Milliyetlerini muhafaza için Lozan Antlaşması'na bile azınlık hakkını koyduran bu adamların kardeşliğine masonluk bizi nasıl inandırabilir? Bu mezhebin milliyetçilik denecek neresi kalıyor?

Anlamak istediğim yönlerden birisi de şudur:

Biliyoruz ki, ırk, milliyet farkı olmaksızın masonluğa herkes girebilir. Orada herkes usulü dairesinde masonluğun mukadderatına hâkim olabilecek mertebelere çıkabilir. Demek ki, bir Rum, bir Yahudi, bir Ermeni de böyle bir teşekkülün başına şef olarak geçebilecek ve Türk masonluğunu idare edecek!.. Hatta ne bileyim bir Fransız bile, bir Yunanlı bile... Bütün bunlara göz yumacağız, masonluk milliyetçiliktir diyeceğiz, öyle mi? Bu nasıl olur? Ve buna kim inanır?! Herhalde ben değil... Yakın uzak tarihimiz hiç değil!..

Benim şahıslarla hiçbir meselem yoktur. Masonlar arasında çok sevgili arkadaşlarım vardır. Bunlara hürmetim vardır. Benim hücumlarım şahıslara değil, doğrudan doğruya masonluğun prensiplerinedir. Bu çok insani olduğu iddia edilen prensiplerle dünya ve insanlık istismar ediliyor. Mesela düşününüz ki, İngilizlerin meşhur casusu Lawrence bile masondur. Başlarında "Ağahan" bulunan mason locaları İngilizlik namına Hindistan'ı baştan başa doldurmuş kardeşlik teraneleri içinde 320 milyonluk bir insan kitlesinin boyunda esaret zincirinin sürüklenmesine sebep oluyor.

Rica ederim, Casus "Lawrence", "Ağahan", daha bilmem kimler buraya gelebilseler, localara kardeş diye girmek hakkına sahiptirler. Bunun da adına milliyetçilik mi diyeceğiz? Buna milliyetçilik değil, insanlık bile demezler. Benim bütün endişelerim, aziz vatanın masonluğu kabul eden öz ve güzide evlatlarının haberleri olmadan, başka yerlerde olduğu gibi masonluğun memleketimiz ve milletimiz aleyhine kullanılmasıdır; kullanılıyor da...

Masonluk tatbikatta bu neticeleri veriyor. Teorik cepheden de bakılsa, milliyetçiliği, milliyetçilik duygularını öldürmek davasındadır. Çünkü "beynelmilel" ciliğe varabilmek için ilk yıkılacak, yıkılması lazım gelen engel budur değil mi?

Müsaadenizle size bir acı hatıramı nakledeyim: İsmi alenen söylemeyeceğim bir jandarma yüzbaşısı şu değerlendirmede bulu-

nuyordu: "Bir harp olursa, ben karşımdaki masonlara silah çekmem. Eğer icap ederse silahı onlara değil kendi bağrıma sıkarım." Masonluğun tahribatını görüyor musunuz?

Mahmut Esat Bey'in simasında çok ciddi bir dalga dolaştı. Sıkıntısından on bir kuruşluk cigaralarından birini yakmış, düşünmeye başlamıştı. Sanki bu sükût, muhterem muhatabımın ruhuna sinmiş büyük bir ıstırabın açık bir ifadesi oluyordu.

Nihayet tekrar beyanatlarına devam ettiler:

Bir de, benim anlamadığım bir nokta var. Masonluk bir teşekkül olduğuna göre nasıl oluyor da gizli duruyor? Ne olursa olsun gizli teşekküller kanunen yasaktır. Gerçi "Türk Yükselme Cemiyeti" diye hükümete, o da pek yeni olmak üzere bir beyanname verilmiş ve bu teşekkülün vaziyeti kanuna uydurulmak istenmiştir. Bundan evveline kadar gizli olması hoş mu görülecek? Milletin kanunları herkes, her teşekkül için bir değil midir?

Bir de "masonluğun" adına ne hakla "Türk Yükselme Cemiyeti" denerek hakikat gizleniyor? 31 Mart hadisesinde asılan Derviş Vahdeti kurduğu "İttihadı Muhammedi Cemiyeti"ne "Laik Türk Cemiyeti" deseydi hakikat değişecek miydi? Beynelmilelci³ olan masonluk nasıl olur da "Türk Yükselme Cemiyeti" firması arkasında saklanıyor? Buna kim inanır?

Masonluk insanlık için çalışıyormuş, iyilik ediyormuş bahsine gelince: Acaba bu iyiliklerin memleketimizle alakalı kısımlarının neler olduğunu öğrenebilir miyiz? Benim bildiğim, bazı masonların masonluğu ileri sürerek kendi ceplerini –hem de Türk milleti zararına– doldurmaya çalıştıkları ve doldurduklarıdır.

Bunların zaman zaman hükümeti bile etkilemek istedikleri, hükümeti kendi çıkarlarına alet etmek istedikleri görülmüştür. Mesele Yavuz işinde rüşvet meselesinden mahkûm eski mason "Üstadı Âzamı" Fikret Bey'i hatırlayabiliriz. Bilmem daha sayalım mı? Buna lüzum var mı?

3 Beynelmilelci: Enternasyonalist. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

Nazarı dikkatimi çeken yönlerden birisi de, Türkiye'ye Protestan ve genç Hristiyanlık propagandası için gelen misyonerlerin mason olmalarıdır. Elbette günün birinde Türk milleti ve onun hükümeti bunların hesabını soracaktır. Herhalde yanlarına kâr kalmayacaktır.

Muhterem muhaliflerim ve bilhassa muhterem Nahit Hilmi Beyefendi diyebilirler ki: Bu işlerle masonluk prensiplerinin alakası yoktur; bunlar şahıslarla alakalı şeylerdir. Eğer devamıza böyle bir mantık, bir muhakeme cereyanı verirsek işin içinden çıkmak zor olur. Dünyada hemen her mezhep, her din iyi gaye hedefleyerek yayılmıştır. Fakat tarih onu muhakeme ederken tatbikatta verdiği neticelerle hükmeder.

İslam dini, Hristiyan dini için de böyle denebilir. Birinin zaman zaman yobazlar, cerrarlar,⁴ ikiyüzlüler, diğerinin cennet anahtarlarını satan papazlar elinde kalması yüzünden din namına işlenen fecilikleri, rezaletleri bilmem ki belirtmeye gerek var mıdır? Tarih bunları yaza yaza bitiremez. Hükmünü verirken dinlerin dünya işlerine karışmaması, "yalnız vicdan malı olarak kalması lazımdır" diyor. Nerede kaldı ki masonluk bir vicdan meselesi de değildir. Türkiye'de siyaset yapıyor, memleketi ikiye ayırıyor. Türk gençliğini şuursuz hülyalar içinde bırakıyor. Tehlike var!

Büyük Türk gençliği, mefkûresini masonlukta bulamaz. O, idealini on bin yıllık Türk tarihi kokan bu topraklarda, bütün bir medeniyete on bin yıl üzerinden bakan milletin bağrında bulabilir. Her şeyden evvel Türküz, her şeyden sonra yine Türküz. Onun için yaşıyoruz, onun için ölürüz.

Mahmut Esat Beyefendi artık son sözünü söylemiş ve Türkiye'de Türklükten başka dava olamayacağını tekrar ederek izahatına son vermiştir.

4 Cerrar: Dilenci; zorla para alan (kimse); arkasından sürükleyen. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

*Müsveddeleri toplayarak matbaaya koşarken, arkamdan seslenip:
-Bir cigara daha alınız, dediler. İki gün devam eden bu beyana-
tı Hürriyet'e vermek zahmetinde bulunduklarından dolayı kendile-
rine teşekkür ettim.*

*Hürriyet, 7-8 Ekim 1931
Anadolu, 8, 11 Ekim 1931*

MASONLUĞUN AFAROUZU

Masonluğu fazla telaş almış... Sanki kıyamet kopuyor. Fazla üzdüm galiba!.. Buna çok üzüldüm. Fakat ne yapabilirim ki?! Bir gün Türk milleti ağlayacağına, varsın bütün bir dünya Masonluğu üzülsün... Hatta bundan, Türk olmayan bütün bir dünya üzülse vazifemde bile olmaz. Milletim sağ olsun!.. Mücadele devam edecektir. Hakikatler birer birer meydana çıkacaktır. Bunlar balçıkla sıvanamaz. Türküz ve bütün bir Masonlukla tek başımıza uğraşacak kadar kuvveti kendimizde buluyoruz. Korkumuz yoktur.

İşi bulandırmaya lüzum yok: Tıpkı Kur'an'daki "Toyur" kelimesinden bazı yobaz hocaların "Tayyare" manasını çıkarması gibi, "Milletim nev'i beşerdir, vatanım ruyi zemin"¹ diyen prensipleriyle Masonluğu milliyetçi bir teşekkül göstermek doğru değildir. Buna kimse inanmaz. İnandırmaya çalışanlar bir gün yorulacaklar ve düşeceklerdir. O gün, Türk milletinin uykuda olmadığını anlayacaklardır. Masonluk beynelmileliyetçi² bir mezheptir. Hem de "Sani-azam" denilen allahlarının himayesinde Türkü, Rumu, Ermeniye, Yahudiyi, Fransızı, İngilizli milliyet ve din farkı olmaksızın kardeş tanıyan, kardeş yapmaya çalışan kapkara müteassıp bir mezheptir. Türk milleti ve Türk memleketi bu yolda ipliğini boyamak isteyenlerin, -hem de birkaç Türk olmayanın- istismar vasıtası olamaz. Masonluk budur. İnatla inkâr edenler, çok değil, ellerindeki iki cilt-

1 "Milletim insanlıktır, vatanım dünya" anlamında. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

2 Enternasyonalist. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

lik *Larousse* lügatiyle, *Ansiklopedi*'nin muhtevasını, bellerine –milletin değil, kendi kendilerine– taktıkları kılıç kadar yüreklerinde cesaret varsa, bize tercüme etsinler. Fazlasına zaten lüzum kalmaz.

Bugün Masonluk, tatbikatta, dünya politikacılarının, bilhassa Siyonist Yahudilerin elinde bir atlatma, bir istila, bir soygunculuk vasıtası olmaktadır. Türk olmayan bazı kimseler Masonluğu, bizim henüz yaralarını kurutmaya çalışan memleketimizde de böyle kullanmak istiyorlar; kullanmaya çalışıyorlar. Bütün bu hakikatleri inatla inkâr edenler, büyük mağlubiyetin acılarını perişan milletin varlığında ve kendi nefsinde tatmış olan General Ludendorff'un son çıkan *Yeni Cihan Harbi* adındaki kitabını okuyabilirler.

Hakikatleri bulandırmaya lüzum yok. Buna çalışanlar beyhude yorulacaklardır. Çünkü bir gün gelecek, hakikat onları mağlup edecektir. İğneli beşik hakikatten bir damla kan alamayacaktır. Bizim –*Hürriyet* gazetesinde de açıkça söyledığımız gibi– şahıslarla hiçbir devamız yoktur. Bunlardan Türk olanların hepsine sevgimiz ve hürmetimiz vardır. Hele Masonluk ağlarının içine düşen temiz ve öz Türk gençleri, bizim ciğerimizden koparılıp alınmış sevgililerdir. Onların ayrılık gamını çektiğimiz yetmiyormuş gibi, bir de bu sevgilileri ithama takatimiz yoktur. Bunlara milliyetsiz demedik. Böyle bir şeyi düşünmek bile istemeyiz. Biz Masonluğa, bu iğneli beşik tuzağına hücum etmekle tehlikeli bir yolun içinde saflıkla yürüyenlere büyük ve milli felaketi haber vermeye çalışıyoruz. Tekrar ediyoruz: Biz Masonluk prensipleriyle bunların neticelerinin düşmanınız.

Mason şefleri ve bazı çömezleri benim Masonluk aleyhinde söylediklerimin hiç ehemmiyeti olmadığını söylüyorlar. Bu çok doğrudur. Mahmut Esat'ın görüşlerinin Türkiye'de, dünyanın bu en güzel, hür memleketinde, gözün tuttuğu veya tutmadığı herhangi bir vatandaşınkinden farkı ve fazlalığı olamaz. Bununla iftihar ederim. Çünkü böyle bir memleketin oğluyum... O halde bütün bu Mason heyecanlarına, gürültülerine neden lüzum görülüyor?

Sükûnetle cevap vermek lazımdır. Böyle yaraşır değil mi? Fakat bunu yapamadılar. Zaten yapamazlar da. Varsınlar şahsımla da uğraşsınlar, sövsünler... Türk milleti görüyor. Hakikatin nerede olduğunu biliyor. Bize lazım olan da budur.

Bir hakikatin tekrarından zevk alıyoruz ve inanıyoruz ki, Türk gençliği idealini Masonlukta bulamaz. O, on bin yıllık bir tarihin evladıdır. O tıpkı bir zafer kartalı gibi bu tarihin üstünden bugünkü medeniyetin içine girmeye ve orada yükselmeye adaydır.

İzmir, 12.10.1931

Anadolu, 13 Ekim 1931

MASONLUK MESELESİ (2)¹

"Mason Tekkesinin İmtiyazı Nedir ki Hâlâ Duruyor?"

Masonluk ayaklanmış bir halde... İstanbul ve İzmir masonları, baş mason önde, hepsi heyecan ve telaşta. Fakat bütün bu gürültüler hakikati değiştiremeyecektir.

Operatör Kemal Bey'in beyanatını okudum. O, bana cevap vermiyor. Aklına geleni söylüyor! Yeriyor ve arkamdan konuşuyor. Fakat bu yol onu ve masonluğu selamete çıkaramaz. Ben cevap bekliyorum. Halbuki masonluk bana sövüyor. Tekrar ediyorum sorularım şunlardır:

1 - Masonluğun hedefi, gayesi, insanlık, beynelmilelcilik değil mi? Bu dava milliyetçiliğin nasıl dostu olabilir? Nasıl olur da buna milliyetçilik denir? Bu iki tez nasıl birleşebilir? Masonluk "Sani-azam" dediği Allahının himayesinde Yahudiye, İngiliz, Ermeniye, Türkü, Fransızı, Müslümanı, Rumu vs. kardeş saymakta ve bunlarla beraber çalışmaktadır. Bu teze nasıl Türk milliyetçiliği diyebil-

1 Makale *Anadolu*'da şu açıklamayla yayımlanmıştır: "Eski Adliye Vekili, mebusumuz Mahmut Esat Bey, Ankara'da bulunmaktadır. İzmir'den hareketinden bir gün evvel gazetemizde "Masonluğun Afarozu" unvanlı bir başmakale yayımlamıştı. Hareketi günü sabahı da *Hürriyet*'e yine masonluk hakkında beyanatta bulunmuştu. Fakat *Hürriyet* bazı sebepler dolayısıyla birkaç gün yayımlanamadığı için Mahmut Esat Bey'in beyanattı da yayımlanamamıştı. Masonluk münakaşası evvela gazetemizde başlamış olması itibariyle okuyucularımızı olup bitenlerden haberdar etmek maksadıyla Mahmut Esat Bey'in bu beyanatını aynen biz yayımlıyoruz:" (Kaynak Yayınları'nın notu.)

riz? Bu iki zıt hakikat ortada dururken kırk dereden su getirerek işi örtbas etmeye imkân var mı? Yoksa Türk milletinin sağduyusu hiçe mi sayılıyor? Buraya cevap isterim. Bana sövmek kolay... Fakat önce bunlara cevap versinler.

2 - Masonluk emperyalist ve büyük sermayeli milletlerin elinde bir istila ve bir soygunculuk vasıtası oluyor. Milliyet duygularını uyuşturup öldürmek için kullanılıyor. Siyonist Yahudilerin intikam aletidir. Bunları misallerle, olgularla söyledik. (*Anadolu*, 9-11 Ekim, 5125-5127; *Hürriyet*, 7-8 Ekim, 293-294) Bu da sessizlikle karşılık gördü. Cevap bekliyoruz.

Anadolu ve *Hürriyet* gazetelerinde biz masonluğu daha birçok noktalardan itham ettik. Bu arada askerlerimize de masonluk propagandası yapıldığını söyledik.

Bir jandarma yüzbaşısının memleket ve millet için tehlikeli fikirlerini haber verdik. Uzağa gitmeye ne hacet, Operatör Kemal Bey –ki bugün mason başıdır– bundan birkaç sene evvel orduya mensup bir kaymakamdı. Acaba masonluk propagandasını orduda yapmadımı? Buna kim razı olur? Bütün bunlara sövmekle değil, makul cevaplarla mukabele istiyoruz.

İngiliz memuru "Casus Lawrence", İngiliz adamı "Ağahan" ve istiklal muharebeleri sırasında bu memleketin en büyük adamına suikast için Ankara'ya gelen ve asılan Hintli "Mustafa Sagir" birer masondu. Bunları arasına alan masonluğa Türk milliyetçiliği mi diyeceğiz? Yüzelliliklerin içinde de masonlar var. Bunlar da –bizim Operatör'ün ifadesini kullanarak söylüyorum– "masonluk camiası" efradıdır. Türk milliyetçiliğini bunlarla beraber mi yapacağız?..

Bizdeki mason şefleri masonluğa milliyetçiliktir, diyorlar!!.. Bunu yeni duydum. Yeni bir icat karşısındayız. Yahudiye, Müslümanı, Türkü, Arabı, Acemi, Amerikalıyı, İsviçreliyi, Almanı kardeş ve bir sayan ve onlara Türk kadar inanan ve onları Türk kadar seven sakat esasları bir tarafa bıraksınlar, yalnız Türklüğü düşünen Türk milliyetçisi olarak ortaya çıksınlar, anlaşalım.

Bunu yapamazlar. Çünkü masondurlar, beynelmileliyetçidirler. Çünkü masonluk Türk milliyetçiliği değildir. İstenildiği kadar masonluk milliyetçiliktir denilsin. Boştur. Bu, tıpkı Hıristiyanlık Müslümanlıktır demek gibi gülünç bir şeydir. Saklanmaya lüzum yok.

Bu asırda zaten bu mümkün değildir. Klasik kitaplar bile *-Ansiklopedi*, iki ciltlik *Larousse*- herkese kâfi malumat veriyor. Bizdeki mason başıların iddiası gibi, içinde kırk dil söylenen, başka başka kırk gaye takip edilen, Babil Kulesi'ne benzeyen teşekküle, yani masonluğa milliyetçiliktir denemez. Buna çocuklar bile gülerler. Bunlara cevap istiyoruz; sövüşme değil.

Yok, bizdeki masonlar, biz milliyetçiyiz, dediklerine göre, masonluk perdesi arkasında milliyetçilik yapmak istiyorlar ve birbirlerini atlatmaya çalışıyorlarsa bunu da açıkça bilelim ve bu işlere bir atlatma oyunudur diyelim geçelim!..

Eğer bizimkilere göre masonluktan murat Türkü yükseltmek ise, eğer dedikleri gibi bu, milliyetçilik ise, bu gayelere samimiyetle giden Halk Fırkası'na katılsınlar. Bir ikilik gibi karşımızda durmasınlar. Yahut muhalif siyasi fırka olarak açıkça çalışsınlar. Türk Ocakları hakiki milliyetçi oldukları halde ikilik olmasın diye yerlerini Fırka'ya bıraktılar. Masonluk neden hâlâ ayrı bir teşekkül olarak duruyor? Tekkeler çok doğru ve çok isabetli olarak kapatıldı. Saniazam propagandasını yapan mason tekkesinin imtiyazı nedir ki hâlâ duruyor?

Mason şefine "Türkiye Meşrıkıazamı" namını vermek de gülünçtür. Türkiye'nin en büyük adamı baş mason mudur? Masonlar, Türk milletin rızası olmaksızın bu namı ona nasıl veriyorlar? Bunlar çocukça, gülünç şeylerdir. Ben böyle kendi kendine gelin güvey olup da birtakım unvanlar takınanların zihniyetini anlamam. Onun olsa olsa kendisine baş mason demek hakkı olabilir. Türkiye üzerinde tasarruf iddia edebilecek isimler taşımaya milletin rızası olmadıkça kimsenin hakkı ve salahiyeti yoktur.

"Milletimden Başka Kimseye Verecek Hesabım Yoktur. Allah'a Bir Kuru Can Borcum Var!.."

Hakikaten tuhaf oluyor. Kendi kendilerine, bellerine birtakım kılıçlar takınarak kimisi üstadı azam, kimisi meşrıkıazam diye ortaya çıkıyorlar. Hem kılıç büyüklüğündeki bıçaklar da yasak silahlardandır. Bunu kanuna muhalif olarak ne hakla taşıyorlar?

Süs için diyeceksiniz. Kanunla latife olmaz. Mesela: Başyazarınız Reşat Bey kendini durup durduğu yerde müşir, ferik, liva ilan edebilir mi? İşte bu da o türden bir şeydir.

Baş masonun, operatör Kemal Bey'in beyanatına bakılırsa, masonluk beni tanır ve bilirmiş. Pekâlâ, bundan ne çıkar? Ne demek istiyor? Şahsımla mı uğraşmak sevdasıdadır. Bundan korkacak ci-billiyette bir adam değilim. Söyleyeceği varsa açık söylesin. Milletimden başka kimseye verecek hesabım yoktur. Allah'a bir kuru can borcum var. İşte o kadar.

Masonbaşı Kemal Bey; "Mahmut Esat'ı biz tanırız" diyor. Sonra, bu fikrine bir şey ilave etmiyor. Eğer bildiklerini alenen söyleyemezse kendisini dürüst bir adam olarak tanımamakta haklı olurum. Ben, operatör Kemal Bey'le bütün hayatımda ancak iki üç defa, o da ayakta, gayet kısa bir zaman görüştüm. Yalnız bir defa –hâtırimda kaldığına göre Aydın şimendiferinde– bir saat kadar dere-den tepeden konuştum. Mason olduğunu bile bilmiyordum. Geçen sene öğrendim.

Ne söylemek istiyorsa açık söylesin. Yermeye ve arkadan konuşmaya tenezzül etmesin. Bir rivayete göre benim mason düşmanı olmaklığım güya mason locasına müracaat etmişim de kabul edilmemişim, ondan ileri geliyormuş. Böyle bir şey aklımdan bile geçmedi. Mason olmayı düşünmek şöyle dursun, onu öğrendiğim günden beri milletimin büyük menfaatları namına masonluğa düşman oldum ve tek başıma olsa da ona düşman kalacağım. Bakınız: Ben, ne kadar açık söylüyorum; masonluk da bunun yarısı kadar açık olsa ya...

Muhterem Servet Yesari Beyefendi, masonluk gizli bir teşekkül değildir, diyor. Masonluk düne kadar gizli idi. Milletin kanununa bunun hesabı verilmeyecek midir? Bugün de gizlidir. Adı hükümete "Türk Yükselme Cemiyeti" olarak verilmiştir. *Hürriyet* gazetesine (7-8 Ekim, 293-294) geçenki beyanatımda da söylediğim üzere, bu isim altında masonluğun asıl mahiyeti saklanmak istenmiştir. Tıpkı Yahudi "Beneberit" cemiyetinin kendisine milliyetçi Türk fırkası demesi gibi!!.. Böyle şey olur mu? Masonluğa milliyetçiliktir diyenler evvela bunun prensipleri hakkında ortaya attığımız sorulara cevap versinler. Bizdeki masonluğun yaptığı gibi, bir cemiyetin hakiki mahiyetini saklamayacak isimlerle hükümete müracaat dahi kanunen mesuliyeti icap ettirir. Muhterem Servet Yesari Beyefendi'nin masonluk hakkındaki fikirlerine gelince: Bunlar iyi niyetle fakat uluorta söylenmiş şeylerdir. Kendisinden bir ricamız var: *Anadolu* gazetesinde, *Hürriyet* gazetesinde günlerden beri çıkan sorularımıza cevap versinler. O vakit hem kendileri yorulmaz, hem bizi yormazlar, hem de kamuoyunu.

Servet Yaseri Beyefendi en milliyetçi olan İngiliz milletin bile mason olduğunu söylüyor. Çok doğru. Çünkü İngiliz milleti –geçenki beyanatımda da ısrarla söylediğim üzere– masonluğu, istilacığa bir vasıta olarak kullanıyor. Onu istismar ediyor. İngiliz masonluğu ile kardeş olan Türk masonluğu nasıl bir tehlike karşısında bulunduğunu bununla pek iyi anlayabilir sanırım. Hem anlamadığım bir yön daha var: Türk zabıtası her cemiyete yapabileceği gibi niçin mason localarını sıkı bir kontrol altında bulundurmuyor?

Baş mason, nutkunda beynelmilelciliğin, yani Türk olanı da, olmayanı da kardeş saymanın masonluğun gayesi olduğunu bağıra bağıra söylerken ve ayrı bir "masonluk camiası"ndan sesi çıktığı kadar bahsederken masonluğun milliyetçilik olduğunu kime kabul ettirebilir? Milliyetçilik kendi milletini düşünmek, yalnız onu yaşamaktır. Bunun ikisi nasıl birbirinin aynı olabilir? Cevap isteriz, cevap. Sövme ve sövüşme değil.

Baş masona ve masonluğa göre vekil olarak üstlendiğim vazifeleri yerine getirmekte aciz göstermişim. Ben, yedi sene fasılasız Türk milletinin adliye vekilliğini yaptım. Bir buçuk sene de İktisat Vekâleti'nde çalıştım. Baş mason ve masonluk kim oluyor ki, hakkımda hüküm veriyor. Ben, bir şey yapmış olmak iddiasında değilim ve bir şey de yapmadım. Fakat bu yolda karar verecek olan, Rumu, Ermeniye, Fransızı, Arabı, Acemi, Yahudiyi kendisinden sayan masonluk değil, Türk milletidir. Baş masonun bu görüşüne, şahsımı müdafaa için değil, milletimin hukukuna vaki korkusuzca tecavüze karşılık vermek için cevap veriyorum. Benim şahsımın ehemmiyeti yok.

Sorularıma cevap versinler.

"Ben Masonluğun Prensiplerine de, Tatbikatına da, Tecelliyatına da Türk Olarak Düşmanım..."

Bir gazeteye göre, ceza kanununun müzakeresi sırasında güya elimden gelse masonları asarım, demişim. Bunlar doğru değildir. Yalnız Lozan Antlaşması'nın müzakeresi sırasında Türk olmayan, fakat Türkiyeli bir büyük rütbeli ve nüfuzlu mason tanırım ki, bu memlekette kapitülasyonların kalması için propaganda yapmıştır. Bunun gibilere hakikaten salahiyetim olsa cezalarını çektirmekte bir an bile tereddüt etmem. Bir tanesi için değil, hatta bin tanesi için bile tereddüt etmem.

Ben, masonluğun prensiplerine de, tatbikatına da, tecelliyatına da Türk olarak düşmanım. Prensipleri, biraz evvel ileri sürdüğüm sebeplerden dolayı kapkara bir düşmanlıkla, bir taassupla milliyet düşmanlığıdır. Tatbikatı ve tecelliyatı, yine biraz evvel verdiğim misallerden, *Anadolu* gazetesinde yayımladığım makaleden anlaşıldığı üzere, bundan fenadır. Kapkara mutaassıp prensiplere karşı mutaassıp bir milliyetçi olarak yürümekle iftihar ederim. Bu mücadelede bir gün takatim kalmazsa elbet beni takip edecekler bulunacaktır.

Beni, şahıslara hücum etmekle itham etmek istiyorlar. Masonluğa girmiş olan Türk gençleri milliyetsiz değildir, diyorlar. Ben bütün yazılarımda ve beyanatımda böyle bir şey iddia etmedim. Böyle bir şeyi ağzıma bile almadım. Masonluğun maksadını anlıyorum. Fakat beni Türk gençliğinden ve Türklükten hiçbir gün ayrı düşüremeyecek. İsteddiği kadar iftirada bulunsun ve yalan söylesin. Zaten oraya girmiş olan Türklerin masonluktan ayrılma günü uzak değildir. Yeter ki sorduğum sorulara masonluk açık cevap verebilsin. Verebilir mi? O kadar veremezler ki, masonluğa mensup gazeteler beyanatımı bile millettten saklamaktadırlar. Onu tahrif ediyorlar.

Hürriyet gazetesinde "M.C." imzalı bir yazı gördüm. Masonluğun müdafaa etmek isteyen bu zatın kanaatinin zayıflığına bakınız ki, imzasını bile saklamış. Düşündüm: Bu imza ne olabilir, dedim. Olsa olsa mason cemiyetidir, dedim. İmzasız yazılara cevap vermek âdetim olmamakla beraber, eğer bunu yazan hakikaten mason cemiyeti ise şu kadarcık bir şey söylemek isterim:

Bu yazılara göre benim aleyhtarlarım varmış. Bunu da yeni öğrendim. Olabilir ya, insanız. Dostumuz da, düşmanımız da bulunabilir. Amma ben kimseye düşman ve aleyhtar değilim. Memleketimin ve milletimin dostuyum. Onun menfaatlarını müdafaa ederken bazılarını gücendirmiş olabilirim. Fakat bunların masonlar arasında olduğunu bilmiyorum. Bilakis orada şahsı çok sevgili arkadaşlarım vardır. Ben masonluğa prensipleri, tatbikatı ve tecelliyatı itibarıyla düşmanım. Buna dair cevap bekliyorum.

Özetle, masonluk, tatbikatta Siyonist Yahudilerin bir tuzağı ve aletidir. Milletlerin kanını bu iğneli beşikten akıtmak ve emmek istiyorlar. Türk milleti bu tuzağa düşürülemezdir. Büyük mağlubiyetin acılarını milletinde ve kendi nefsinde tatmış olan General Ludendorff'un son çıkan *Yeni Cihan Harbi* adındaki eserini şüphe si olanlar okuyabilirler.

Söylenecek daha çok şeyler var. Sorularımın cevabını almadan şimdilik bu kadarla yetiniyorum.

Anadolu, 18, 19, 20 Ekim 1931

FARMASONLAR DİNLEYİNİZ!..¹

"Ben Masonlardan Dediklerime Cevap İstiyorum, Sövmek Değil!"

Ben söylemiyorum. İki klasik kitap, *Ansiklopedi* ve *Larousse* diyor ki: Farmasonlar birbirini kardeş tanır. Hangi millete mensup olurlarsa olsunlar, nerede bulunurlarsa bulunsunlar birbirine karşılıklı yardımla mükelleftirler.

Farmasonluğa kabul bazı merasime tabidir. Oraya dahil olanlar bu cemiyetin hiçbir sırrını vermemeye yemin ederler.

Bazı âlimler masonluğun kökenini Mısır ve eski Yunanistan'a kadar çıkarırlar. Bunu Hazreti Süleyman zamanında Kudüs'teki mabedin inşaatı tarihine kadar götürenler de vardır. Masonluğun kurucusu olarak bu mabedin mimarı "Hiram"ı tanır. "Hiram" masonluğun ilk büyük üstadıdır. Fakat daha esaslı bir muhakeme ile, daha büyük bir çoğunluk masonluğun başlangıcını sekizinci asırda Avrupa'da seyahat eden ve gotik kiliseleri yapan mimarlar cemiyetinde bulur.

Bu cemiyet zamanla ilk mahiyetini kaybetti. Oraya mimariye yabancı birçok adamlar alındı. Bununla beraber, inşa sanatının isim ve aletleri farmasonluğun alameti olarak yerinde bırakıldı. Uzun

1 Makale *Vakit*'te şu açıklamayla yayımlanmıştır: "Mahmut Esat Bey masonluğa hücum için yazdığı makaleleri *Vakit*'e göndereceğini bildirdi. Bugün birincisini koyduğumuz bu makalenin bundan sonrakilerini de koyacağız. Bu meselede tarafsız olduğumuz için kendisine verilecek kıymetli cevaplar da sütunlarımızda yer bulacaktır." (Kaynak Yayınları'nın notu.)

zaman gizli tutulan farmasonluğun işaretleri, merasimi yavaş yavaş ifşa olundu. Maziye ait hatıralardan olmak üzere masonlar eski işaret ve alametleri muhafaza ediyorlar. Önlük, marangoz gönyesi, pergel gibi...

Mason cemiyetleri sırf karşılıklı yardım, insaniyet dostluğu gibi esaslara dayalı siyasi bir teşekküldür.

1772'de "Fransa'nın büyük maşriki", 1801'de "İskoçya mason tarikatı" tesis edildi. Bu iki tarikat Fransa'da hâkimdir. "İngiliz mason tarikatı" ile beraber âleme en ziyade bunlar yayılmışlardır. "Loca ve atölye" namı verilen yerler, masonların toplantı mahalleridir. Reise "mehtere, hazret" denir. Masonluk "33" derece veya rütbedir. Bunlar çıraklar, arkadaşlar, üstatlardır. Fransız masonlarının toplantısına "Konvan" derler...

Farmasonluk hakkındaki düşüncelerimizi, görüşlerimizi teyit edici pek çok kitaplar gösterebilirdik. Bunların tarafsızlıklarından şüpheye düşülür diye korktuk. Türk milletine bu mezhep etrafında tam ve doğru bir hüküm arz edebilmek için muhtelif kitapları bir yana bıraktık. Hakikati, mesele ile alakası olmayan iki büyük tarafsız eserden aldık. Hele *Ansiklopedi*, yarım resmi denilebilecek mahiyettedir.

I

Şimdi bu iki klasik eserin farmasonluk hakkında verdiği malumatı tezimizle mukayese ederek gözden geçirelim:

Biz, farmasonluk beynelmileldir, milliyetçi değildir, demiştik. Yukarıya naklettiğimiz prensiplere göre farmasonlar hangi milletten olurlarsa olsunlar, nerede bulunurlarsa bulunsunlar, birbirine yardımla mükelleftirler. Demek ki, masonlukta milliyet ve yer yoktur. Milliyet ve yer farkları olmaksızın kardeşlik vardır.

Bundan açıkça anlaşılan şudur: Bir Türk ve Yunanlı masonla, bunların yanında mason olmayan bir Türk tasavvur edelim; farma-

sonluk esaslarına göre, Türk mason, mason olmayan Türkten evvel, mason olan Yunanlıya yardıma borçludur!.. Her nerede bulunursa bulunsun, Çin'de, Maçin'de, muharebede, kavgada vs. gibi!.. Yeter ki bunlar tuhaf tuhaf mason işaretleri ile birbirini tanısinlar!.. İşareti veren düdüğü çalar!.. Kendi milletinden olmayanları, yalnız masondur diye kendi milletinin fertlerine tercih eden farmasonluğa nasıl oluyor da milliyetçi bir teşekkürdür denebiliyor?

Biz, milliyetçiliği her şeyden evvel kendi milletini, vakit kalırsa başkalarını düşünmek diye anlarız.

Samimi, açık konuşalım; ben kendi hesabıma, mesela bütün bir dünya Yahudiliği aklıktan ölse, kırılrsa, sonra bunun yanı başında da bir Türk aynı halde bulunsa, kanımı taşıyanın yardımına koşmakta gözümü bile kırpmam. *Bir tek Türk'ü bütün dünya Yahudiliğinden, hatta dünyadan bile üstün tutarım!*.. Önde Türk, hatta bir tek Türk, sonra beşeriyet, sonra insaniyet!.. Bu türlü düşüncüyü, bu türlü hükümü milliyetçilik icabı sayarım. *Aklıktan kırılan Yahudilik* için de olsa olsa acırım. İşte bu kadar!..

Halbuki masonlar –Başmason Operatör Kemal Bey'in tabirini kullanacağım– "farmasonluk camiası"nı her şeyden, *herkesten, hatta mensup olduğu millettten de önce görmek ve tercih etmekle vazifedardılar*.

Bunu ben söylemiyorum, en tarafsız kitaplar anlatıyor. Farmasonlar kendilerini ayrı görüyorlar, ayrı sayıyorlar. Farmason Reisi Kemal Bey'in "masonluk camiası" demesi de bunu açıklıkla ifade eder. İnsan samimiyetle, kanaatle "farmason" olunca, böyle düşünmek pek tabiidir. Bazı farmasonlarımız "hayır, biz milliyetçiyiz" diyorlar. Bu iddia doğru olabilir. O halde mason değildirler. Hem perhiz hem turşu olmaz. *İnsan hem milliyetçi, hem mason olamaz*. Tıpkı hem Hristiyan, hem Yahudi, hem Müslüman olmayacağı gibi... Her vakit söylüyorum, tekrar edeyim: Farmasonluk milliyetçiliktir demek, bazı yobaz softaların Kur'an'daki "Tuyyur" kelimesinden "Tayyare" manasını çıkarmaya çalışmaları gibi bir safsatadır.

Masonlar Reisi'nin geçen seneki nutkunda bu husus kaçamaklı cümlelerle teyit edilmiştir. Bu nutkun özeti: Farmasonluğun beynelmilecilik olduğudur. Yalnız bu gayeye erişebilmek için evvela milletleri bu hedefe doğru erdirmenin lüzumu ileri sürülüyordu. Yani her farmason cemiyeti, evvela bulunduğu yeri mason yapacaktır. Bu beyanat yukarıya kaydettiğimiz prensiplere muhalif değil, muhtabıktır. Demek ki farmasonluk beynelmileldir. Bunlara cevap istiyoruz. Sövmek değil.

II

Biz, masonluk beynelmileldir, milliyetçi değildir, diyoruz. Bir hakikat söylüyoruz. Masonluk hep bir ağızdan –ama kaçamaklı yollardan– "hayır, masonluk milliyetçidir" diyor. Ağız dolusu sövüyor. Bu sövüşler karşılık görmeyecektir.

Çünkü kendiliğinden, sövenlerin üstüne dökülecektir. Zaten dökülmektedir de!.. Bunları geçelim. Davamıza dönelim. Masonluk beynelmileldir, siyasidir. Türk milleti, Türk memleketi için *zararlı ve tehlikelidir*. Çünkü beynelmilecilik milliyeti tanımaz. Türk milletin yaşaması, yükselmesi, milliyetçilikle mümkündür. Dünya bu yolda yürüyor, bu yolda hazırlanıyor... *Farmasonluk bunu kemiriyor*. Prensipleri ile milli hisleri, milli duyguları yıpratıyor.

Mesela mason bir Türk, mason olmayan Türkten evvel, mason olan Fransıza yahut mason olan Yahudiye sevgi, destek, yardım gösterecektir. Farmasonluğu samimiyetle kabul eden, bunu yapacaktır. Yapmakla mükelleftir. Farmasonlar Türkiye'de böyle değildir, bunun aksidir diyor.

O halde açık olsunlar. Farmasonuz diye kıyametleri koparmanın. O birtakım garip merasimi –*yalancı kılıçları, bağırışmaları, teneke çalmaları, göz bağcılıklarını*, tuhaf tuhaf işaretleri– bir tarafa bıraksınlar. Cemiyetlerinin adına "Türk Yardım Derneği" desinler. Dünya farmasonluğu ile irtibatlarını tamamen kessinler. İtalya-

nı, Fransızı, Rusu, Yahudiyi, Arabı, Çerkesi, İngilizi, Türkü kardeş diye localarda atölyelerde toplamaktan vazgeçsinler.

Cevap istiyoruz. Sövmek değil!

III

Farmasonlukla Aramızdaki Fark Şudur ki, Biz Önce Milletimizi, Sonra Milletleri Düşünürüz

Masonluk bir mezheptir, siyasi bir teşekküldür, demiştik. "Hayır!" diyorlar. Hakikatin ışığı bir "Hayır!"la sönecek, bir "Hayır!"la ortadan kalkacak olsaydı, batıl, bütün bir hayatın hâkimi olurdu. Lakin iş o kadar kolay değil...

Farmasonluk siyasi değildir, çünkü siyasetle uğraşmıyor diyenlere, prensiplerinizi nedir, yaptıklarınızı nedir, diye sorabilir miyiz? Milliyeti bir tarafa bırakarak insanlara milletlerinden, milliyetlerinden evvel masonluğa ve masonlara yardım, destek, sevgi vaaz eden, hatta vatan sınırları tanımayan bir mezhep siyasi değildir de ya nedir?! Milletlerin mukadderatında bu kadar büyük davalı bir teşekkül siyaset olmazsa, ne siyaset olur? Buna, böyle bir teşekküle, herhangi bir hükümet, siyasi değildir diyebilir mi? Bu, akla, mantığa sığar şeylerden midir?!

Düşünelim, böyle bir teşkilatta Briand'lar, Talât Paşa'lar, Ağahan'lar, İngiliz kralları, dünyanın birçok siyaset erleri, hatta memleketimizin en büyük adamına suikast teşebbüsünde bulunan, ta asılmış Mustafa Sagir'lere, Afganistan'ı ateşe veren casus "Lawrence"lere kadar çeşitli insanları dahil olacak da, farmasonluğun adı yine ve yalnız insani kalacak, öyle mi?

Bu kadar muhtelif ve bu vaziyetteki insanlardan meydana gelen bir cemiyet hakikaten insani olsa bile işi yine siyasete dökecektir; döküyor da. Bunda şüphe edilmemelidir. İnsanlığı politika entrika-

larına alet etmekte mana yoktur. Bu bir zulümdür. Nerede kaldı ki, farmasonluk siyaset yapmak için kurulmuştur. Bunu biz değil, en tarafsız iki kitap söylüyor.

Küçük bir vaka anlatayım: Meşrutiyet'te "Fits Moris" adında İstanbul'da bir İngiliz vardı. Bu adam sefaretlerden birinde baştercümandı, farmasondu. Osmanlı Meclisi Mebusan'ında Talât Paşa'dan da fazla nüfuz sahibi idi. Koridorlara hâkimdi. Vaktin şeyhülislamı olan zavallı Musa Kâzım Hoca'yı da farmason yapmışlardı. Bir gün bu "Fits Moris", mebuslardan Mecdi Efendi'yi bulur, ona "Sizin şeyhülislam farmasondur. İnanmazsan, işte mason işaretlerini öğretiyorum. Git kendisine bunları yap. Sana ne olduğunu söylesin" der.

Mebus Efendi, Musa Kâzım Hoca'ya gider. İşaretleri verir. Zavallı şeyhülislam sevinir, karşısındakini de mason zanneder, hemen boynuna sarılır, öper, öper... Derken bu iki hoca arasında bir arbede başlar. İş tükürüşmeye kadar varır. Kavga bu kadarla kalmaz, Meclis'e akseder. Hadise önce Osmanlı Mebusanı'nı sonra da bu vatani sarsan meşhur "İkinci Hizip" muhalefetine sebep olmuştur. Farmasonluğun Türk milletini ikiye bölmek için yine bir İngiliz masonunca nasıl bir siyaset aleti olarak kullanıldığı anlaşıldı mı?! Şurası muhakkak ki, 1908 İhtilali'ni yapan "İttihat ve Terakki"yi yıkan etkenlerden birisi de farmasonluk olmuştur.

Farmasonluğun faaliyeti yalnız sivil halk arasında kalmıyor. Bu teşkilatın gençlerimizi içine alması yetişmiyormuş gibi, orduya, jandarmaya kadar propagandasını uzattığı görülüyor!.. Bin bir vakte askerinin arasında dolaşıyorlar!.. Pek çoklarına teklifler yapıldığını biliyoruz.

"Farmason locaları" ne hakla askerlerimizi aralarına davet ediyorlar? Hangi salahiyetle ordu etrafında farmasonluk propagandası yapıyorlar? Ordu, donanma, milliyetçilikten başka bir şey düşünebilir mi? Bu günahın hesabı nasıl verilecektir? Bunlara sövmek değil, milleti ikna edebilecek cevaplar isteriz.

Hatırıma gelmişken, bir hadise daha anlatayım.

Meşhur Papaz "Frew" masondu. Bu adam, İstanbul'da hain halifelerin saraylarına kadar girer, orada masonluğu Türk milleti aleyhinde bir siyaset aleti olarak kullanırmış. Günün birinde bizdeki farmason locasına gitmiş, "Hepimiz kardeşiz, ayrılık gayrılık yok. İngiliz Kralı Hazretleri İngiltere'deki farmasonların başıdır. Hepimiz onun riyaseti altında çalışalım" demiş. Sonra "İngiliz Muhipler Cemiyeti" teşkil edilerek Papaz'ın gösterdiği yolda yürünmüştür. Farmasonluğun siyasete nasıl alet edildiği anlaşılıyor mu? Umarız ki "Papaz Frew"un mütareke senelerinde memleketimizdeki mesaisine insanidir, siyasi değildir, denmeyecektir!..

Bir vaka daha: Bizde farmasonluk her yerde olduğu gibi her gün siyasete karışmış, politikacılık yapmıştır. İstibdatta Abdülhamit'le geçinmiştir. Sarayın içinde bile farmason vardı. Meşrutiyet'te hem Abdülhamit'le, hem Halife Reşat'la, hem de İttihat ve Terakki ile anlaşmıştı. Sonra hain Sultan Vahdettin'e dalkavukluk etmiştir. Feylesof Rıza Tevfik o hıyanet günlerinde Türkiye farmasonluğunun şefi olmuş, localar adeta Hürriyet ve İtilaf Fırkası'nın şubeleri halini almıştır.

Şu manzaraya göre "farmasonluk" teşkilatının yarınki vaziyetinden Cumhuriyet ne dereceye kadar emin olabilir?

Farmasonluk, milli bir kültür, bir görüş, bir duygu değildir!! Masonluğun cezbisine kapılanlar "Hayır! milliyetçidir" diyorlar!..

Kitaba, tatbikata mı, yoksa dedikodulara mı inanalım?!! Hangisine?!

Bugün dünyaya yayılmak istenen farmasonluğun prensipleri *İskoçya'da, İngiltere'de, Fransa'da doğmuş, orada işlenmiştir*. Bizdeki farmasonluğun esasları da bunlara dayanıyor. Bunlarla irtibat halindedir. Türk milleti, Türk milliyetçiliği İskoçya, İngiltere, Fransa farmason tarikatları mıdır? Benliğini bu tarikatlardan mı öğrenecektir? Bunlarla mı beslenecek, bunlarla mı yükselecektir? Türkün gerisinde on bin yıllık bir tarih vardır. Bu tarih, insanlığa büyük medeniyetler vermiştir. Farmasonluk gibi şeyler onun yanında çok küçük varlıklardır.

Milliyetçiyiz diyen farmasonluk camiasına bir tablo yapalım ve bunu hep beraber izleyelim: Farmasonluk localarına Türk, Yahudi, Arap, Rum, İtalyan, Fransız her millet girebilir. Orada milliyet varlığı, vatan sınırı kalmaz. Bunun adına mason camiası diyorlar. Bunun, masonlar başı Operatör M. Kemal Bey'in beyanatıyla da öğrendik. Bu mezhebin prensipleri icabınca locaya dahil olanlar, hariçte kalanlardan evvel birbirine destek, yardım ve sevgi ile mükelleftirler. Kırk dil söylenen, kırk düşünce ve mefkûre yaşatan bu Babil Kulesi'nde, mason olmayan her Türkten, hâlâ siyonistlik davasında bulunan mason Yahudi'ye yardım şart olduğuna göre bunun ve bu kanaatin neresi milliyetçidir?

Görülüyor ki, farmasonluk prensipleri milliyet tanımıyor. Tanıyamaz da. Tanıdığı gün, kendi manası kalmaz. Prensipleri altüst olur. Çünkü o, beynelmileldir. Yaşayabilmek için milletlere düşman kalması lazımdır.

Bütün bu hakikatler karşısında farmasonluk, milliyetçiliği elden bırakmamak istiyor. İki karpuz bir koltuğa sığmaz. Biz milliyetçiliği Türk için düşünmek, Türk için yaşamak anlarız. Her şey ondan sonra...

Siyasi vaziyeti kitaplarla, tatbikatla anlaşılan böyle bir teşekkülün adına herhangi bir hayır müessesesi imiş gibi "Türk Yükselme Cemiyeti" demek, onun gizli mahiyetini ve kanun huzurundaki çehresini değiştiremez!..

Bir noktayı ehemmiyetle işaret etmeliyim ki, biz milliyetçiler, insanlığın düşmanı değiliz. İnsan dostluğunu, farmasonluğun yaptığı gibi, milliyetleri inkârla, gizli gizli çalışmakla, hatta tatbikatta şahısların, bazı emperyalistlerin, suikastçıların emellerine alet edilen bu tarikatla anlamıyoruz. Biz insanlığın dostuyuz. Biliriz ki, bir millet yalnız düşünülemez, yalnız yaşayamaz. Hele yirminci asırda...

Farmasonlukla aramızdaki fark şudur ki, biz, önce milletimizi, sonra milletleri düşünürüz.

Teşkilatın Gizli Mahiyeti ve Kısa Tarihi

Biz, farmasonluğun beynelmilel ve siyasi telkinlerle, her yerde olduğu gibi bizde de bilhassa Türkten başkaları tarafından iktisadi, siyasi, şahsi entrikalara vasıta edilişinde milletimiz için tehlike ve felaket görüyoruz. Günün birinde, hatta bu teşekkülün mensuplarınca da farkına varılmaksızın, inkılabın ve vatanın düşmanlarınca bir şer aleti olarak kullanılmasından korkuyoruz. Nitekim mütareke senelerinde bu yolda kullanıldığını gördük.

IV

Farmasonluk gizli bir teşekküldür. Gizli ve sır kalmak onun din şartlarındandır. Tescil muamelesi farmasonluğu gizli mahiyetinden kurtaramaz. Çünkü ne olduğunu, ne yapmak istediğini, ne yapmakta bulunduğunu, programının içini, dışını hükümete bildiremez. Bildirmemiştir de... Herhangi bir cemiyet kendisine uluorta bir isim verivermekle, onun kayıt muamelesi olmuş bitmiş kanun hükmü yerine gelmiş sayılmaz. Mesela Yahudi "Beneberit Cemiyeti" kendisini "Tealii İslam grubu" diye tescil ettirse, doğruyu gizlediğinden, hakkında kanuni takibat lazım geleceğinde şüphe yoktur.

Biliyoruz ki, farmasonluk milliyet ve vatan sınırları tanımayan bir teşekküldür. Böyle olduğu halde kendisini "Türk Yükselme Cemiyeti" namıyla kaydettirmesi, sade milli, insani bir hayır müessesesi gibi göstermesi hakikatlere uygun değildir.

Herhangi bir ismi verivermekle, herhangi bir teşekkülü kanun huzurunda meşru kılmak mümkün olsaydı, o vakit bir "suikast cemiyeti"nin adına "vatanı kurtarma fırkası" demek de kâfi gelirdi. Halbuki iş böyle değildir. Lazım olan yön, sözün öze uymasındır. Yani ismin faaliyete, prensiplere mutabık bulunmasıdır. Herkes bilir ki, Farmasonluk "Türk Yükselme Cemiyeti" değildir. Çünkü bu teşekkülün prensipleri milliyetçiliğe düşmandır. Herkes bilir ki,

farmasonluk sırf insani değildir. Çünkü siyasidir ve gizlidir. Demek oluyor ki, farmasonluğa "Türk Yükselme Cemiyeti" firmasını vermek onun içyüzünü bir kat daha saklamaktır. Bu bir.

Vaziyeti diğer bir yönden daha değerlendirelim:

Bir varsayımda bulunalım ve bir an için farmasonluğu kendisini tescil ettirdiği gibi "Türk Yükselme Cemiyeti" diye kabul edelim. Ona sırf insani, milli bir hayır müessesesidir gözüyle bakalım. Bunun böyle olduğu muhakkak olsa bile, fiiliyatla tatbikatın bu farz olunan hale, hükümete verilen beyannameye uygun olmadığını, hatta bunlarla taban tabana zıt bulunduğunu anlamakta güçlük çekilmeyecektir. Bir ve iki numaralı yazılarımızda açıklıkla ispat ettik ki, masonluk teşkilatı, insanlığı, sırf kendi camiasında gören bencil bir tarikattır. Sırf insani değildir; siyasidir. Bugün de politikacılık yapıyor. Hem tehlikeli bir surette yapmaktadır! Bunu ispat edebiliriz. Bundan başka milliyetçi değildir! Merasim kelimeleri bile İbranicedir!.. Beynelmileldir. Nitekim Türkiye Başfarmasonu Operatör M. Kemal Bey'in pek güzel dediği gibi, Yahudi, İngiliz, Arap, Yunanlı, Türk, Acem vs.'den meydana gelen bir "Farmasonluk camiası" vardır. Bu, kendisini insanlığını kalan kısmından ayrı görüyor. Ancak içine girenleri hangi milletten olursa olsun kendisinden sayıyor. Yeni bir camia kurmaya uğraşıyor. Bu siyasetini, memleketin her tarafında sivil ve asker bütün müesseseler arasında yürütmeye çalışıyor.

Bu manzara, bu faaliyet hükümete verilen beyannameye ve farmasonluğun masonlarca herkese inandırılmak istenilen insanilik, milliyetçilik prensiplerine muhaliftir.

Bu hale göre de farmason teşkilatı hakkında kanuni takibat lazımdır. Takibat, farmasonluk "Siyasi değilim, milliyetçiyim, insanıyım" dediği ve kendisini böyle tescil ettirdiği halde aksini yapmakta bulunduğundan, bir de farmasonluk esasen siyasi ve beynelmilel bir teşekkül olduğu halde hükümete karşı çehresini "Türk Yükselme Cemiyeti" maskesiyle örtmeye çalıştığından dolayı lazımdır fikrindeyiz. Bu iki...

Farmasonluğun, ortaçağda kilisenin Yahudiliğe yönelttiği zulümle mücadele için vücuda getirilmiş gizli bir müessese olduğunu da muhakkak surette kabul edebiliriz. Bundan başka o devirlerde Yahudiler Hristiyan camiası içinde yüz bulamıyorlardı. İtibarları yoktu. Her yerde hakarete maruz kalıyorlardı. İnsandan bile sayılmıyorlardı. Bu vaziyetin önüne geçebilmek için nüfuz sahibi Hristiyanları da aralarına almaya başladılar. Bu suretle mevkilerini korumak, yükseltmek istiyorlardı. Bu teşekküle kilisenin gazabına uğrayan Protestanlarla kralların tahakkümüne isyan eden ihtilalciler de katıldılar.

Yahudiler bu teşebbüslerinde o kadar muvaffak oldular ki, başlarına bela olan papazları da içlerine aldılar!.. Ta İngiliz krallarını bile başmason yaptılar. Maksatlarına erdiler. Bizdeki masonlar, "masonluk cumhuriyetçidir" diye bağıradersun; halbuki İngiltere'de başlarında kralı taşımaktadırlar. Bu tahlile göre de, farmasonluk ihtilalci ve gizli bir cemiyettir, siyasidir, beynelmileldir. Bir bakışa göre, bunun esası Yahudiliğin menfaatlarına hizmettir.

Türkiye'mizde kilisenin Yahudiliğe, Protestanlığa zulüm yapmasına imkân yoktur. Zaten buna bütün bir tarihimizin seyrinde müsamaha edilmemiştir. Bizim din ve dünya işleri birbirinden ayrıdır. Yahudilerin camiden de korkmalarına mahal yoktur. Memleketimiz, krallık, padişahlık değil, cumhuriyettir.

Şu halde bu teşekkülün manası ve hikmeti nedir? Mantık buna hiç diyecektir... Fakat işin gizli bir yönü var. Varlığının sebebini kaybetmesine rağmen farmasonluğun bugün devam ettirilmesinde bir sır vardır: O da, milletler, memleketler haklar zararına şunun bunun şahsi entrika aleti olarak kullanılmasıdır!.. Kullanılıyor da...

Bana, "Unutma ki, yobazlar da, papazlar da farmasonluğun aleyhindedir. Sen de onlarla beraber mi oluyorsun? Mustafa Sa-

gir'leri, onların kozunu mu müdafaa ediyorsun?" diyorlar. Hayır! Ben bir Türk oğlu sıfatıyla, gücümün yettiği kadar milletimin ve memleketimin kozunu müdafaaya çalışıyorum. Asrımızda rolü şantajcılığa varan bir müessesenin mahiyetini göstermek istiyorum. Bana "Yöbazlarla beraber oluyorsun" diyenlere müsaadeleriyle hatırlatayım ki, müdafaa ettikleri farmasonluk saflarında "Papaz Frew"lar, "Mustafa Sagir"ler, "Feylesof Riza Tevfik"ler "Casus Lawrence"ler vardır. Ne birincileri, ne de bu ikincileri müdafaa etmeyelim. İş dalaverelere döken bir müessese karşısında hakikatle-i görelim ve söyleyelim. Memlekette "Yapılacak başka iş kalmadı mı?" diyenler de var. Varsa ve görüyorlarsa onu da kendileri söyleyinler.

Sevgili Aka Gündüz'ün yazılarını lezzetle okudum. Belki onun "Türk Kalbi" bugünkü mücadelemi hazırlayan, bana kuvvet veren tkenlerden birisi olmuştur.

Gün geçtikçe "Türk Kalbi" kapsamlı manasıyla, manzarasıyla, çözümün önünde ve duygularımın içinde titriyor ve beni yürütüyor. Aziz Aka Gündüz'ün farmason olmadığını bilirim. Farmason diye saydığı büyük isimlerin bir kısmı da bu tarikattan değildir. Geri kalanların sicillerine ise ne ben ve ne de kendisi sahiptir. "Namık Kemal"ın vesairenin farmason olması, Sabri Hoca'nın olmaması bu mezhebi mutlaka yüksek gösterecek, dışarıda kalanları veya aleyhtar olanları mutlaka hoca kafalı yapacaksa, bunu kabulde mazuruz. O vakit biz de bilmukabele bu memleketin en büyük kurtarıcısı Gazi Mustafa Kemal Hazretleri'nin, sonra İsmet Paşa'nın, Müşir Fevzi Paşa'nın farmason safları arasında bulunmadıklarını, farmason olmadıklarını ileri sürmekte haksız görülmeyiz sanırım.

Farmasonluğa hücum etmekle eğer biz hocalıkla itham edileceksek, dünyanın en sol adamları "Lenin"lerin farmason düşmanı olduğunu söylersek manasız ve mantıksız bir mukabelede bulunmuş olacağımızı zannetmem. Şahısları bırakalım, prensiplere ve fiiliyata bakalım.

Farmasonların iddialarına ve avaz avaz bağışmalarına bakılırsa, dünyada her şeyi, her iyiliği onlar yapmış, hatta son çıkan bir yazıya göre inkılapta ve istiklal muharebelerimizde en büyük hizmetleri onlar görmüş!.. Bunu ne hakla iddia edebiliyorlar? Millet, vatan kurtarma davasının ta Başkumandanından büyük zaferine kadar kaç farmason gösterilebilir? Bu, yerde yatan binlerce şehitlere, yaşayan yüz binlerce gazilere hürmetsizlik olur. Buna kimsenin hakkı ve salahiyeti yoktur.

Biz, insanlığı masonluğun şantajcılığa varan dar çerçevesinden görmeyi mustarip beşeriyetin mukadderatına hakaret sayarız. İnsanlığa hizmet, yalnız farmasonluk camiasına, hatta bu camia içinde birkaç şahsa yardım demek değildir. Bütün bir insaniyetin ıstıraplarını düşünmek, ona are aramak lazımdır.

Vakit, 19, 22, 24 Ekim 1931
Anadolu, 22, 29, 30 Ekim 1931

FARMASONLUĞA: SON VE KISA CEVAPLARIM

Memleketin öz ve samimi evlatları, gözleri bağlı kurbanlar gibi farmason localarına giriyorlar... Sanki iğneli beşik, içmek istediği kanın, bu genç kurbanlarına acıyor da, onların gözlerini bağlıyor!..

Farmasonluk, eleştirilerime, sorularıma, gösterilerle, her ağızdan –ta Başmason Operatör M. Kemal Bey'den tutunuz da, çıraklarına kadar– tezatlar içinde, karmakarışık çıkan bağırışmalarla, sövmelerle cevap vermeye çalışıyor. Bu, tıpkı localara kabul merasiminde koparılan yapmacık gürültülere, patırtılara benziyor... Fakat buna pabuç bırakacak yok!..

Ben sesimi farmason locasından değil, öz Türk milletinin içinden yükseltiyorum. Milletin kalbinden kopan bu sesi, bu hakikatler memleketinde dünya bir araya gelse yine susturamaz. Türkiye'de yalnız akıl ve mantık hâkim olabilir. Olacaktır da. İnanmayanlarla günün birinde yine konuşacağız!..

I

Ben, farmasonluk siyasidir; başka türlü olamaz, diyorum. Bunu en itibarlı belgelerle, kitaplarla, bu tarikatın prensipleriyle ispat ediyorum. Sonra tatbikata geçiyorum; farmasonluk siyasetinin dünyadaki ve memleketimizdeki verimlerini, kapkara maksatlarını anlatıyorum... Farmasonluğun mütarekenin o ihanet günlerinde, İngiliz Papazı "Frew"ların, "Casus Lawrence"lerin, "Mustafa Sagir"lerin eski başmasonlardan hain "Feylesof Rıza Tevfik"lerin elinde Türk-

lük aleyhinde nasıl bir şer aleti olduğunu göze batan, inkârı mümkün olmayan hadiselerle, vakalarla gösteriyorum. Masonluk tarikatının cezbesine kapılanlar, bunlara bir şey demiyorlar. Yalnız sövüyorlar, sövmeyi cevap yerine tutuyorlar!..

Küçük Bir Not

"Papaz Frew", vatanımızın düşman ayakları altında kaldığı mütarekenin o kara günlerinde, sarayı, millet ve memleket aleyhinde idare eden bir farmasondu. Biliyoruz ki, yer ve milliyet farkına bakılmaksızın masonlar birbirini kardeş sayarlar. Bu prensiplerden istifade eden "Frew", bir aralık bizdeki farmason locasına hâkim oldu!.. Türkiye masonlarına "Hep kardeşiz, İngiltere kralları da masondur. Aramızda fark yok, onun himayesine girelim" teklifinde bulundu... Sonra "İngiliz Muhipler Cemiyeti", bu papazın gayretiyle kuruldu. Bu cemiyet tarihin en büyük milletini, Türk milletini İngiltere himayesine koymak için çalıştı... Fakat günü gelince milletin ayakları altında çiğnendi ve ezildi... Hintli "Mustafa Sagir" farmasondu. Bu adam Hintliler Türklere yardım edecek diye Ankara'ya geldi. Bunu, farmason "Casus Lawrence" idare ediyordu. Gazi Hazretleri'ne suikast edeceği anlaşıldı ve asıldı!.. Hain "Feylesof Rıza Tevfik" de başmason iken Talât Paşa'ları locadan düşürmüş, Türkiye masonluğunu düşmanlar lehine meylettirmeye çalışmıştı!.. Şimdi heyecanla düşünebiliriz ki, "Papaz Frew" ve "Casus Lawrence" gibileri mason olduklarına göre, bizdeki localarla irtibat ve kardeşlik halindé bulunan yabancı farmason teşkilatından sevgi ve yardım görmek hakkına sahiptirler!.. Farmasonluk tarikatı ve bu tarikatın prensipleri bunu emrediyor. Bereket versin ki, bu hainler milli sınırlarımız dahiline giremezler.

II

Bana "Farmasonluğa hocalar da düşmandır. Mürteciler de düşmandır. Sen de onlarla berabersin. Birçok büyük adamlar, vatanperverler masondur. Fakat hain Sabri Hoca'lar mason değildir" diyorlar. Demek ki ben, Mahmut Esat farmasonluk aleyhinde olunca localarca mürteci sayılıyorum, öyle mi?!

Pekâlâ!.. Bunu da söylesinler. Fakat bununla farmasonluk dışında kalanlar mürteci midir, küçük müdür denilmek isteniyor? Burasını iyi anlayamadım... Böyle olmasa gerek... Eğer böyle ise bu bir tecavüzdür. Çünkü bu milletin en büyük kurtarıcısı Gazi Mustafa Kemal Hazretleri sonra İsmet Paşa'lar, Müşir Fevzi Paşa'lar mason değildirler. O halde?!

III

Ben farmasonların prensiplerine, tatbikatına düşmanım. Düşmanlığımın şahıslarla, hele öz Türk gençleriyle münasebeti yoktur. Onlara sevgim ve hürmetim vardır, diyorum. Yine onlar hep bir ağızdan "Sen gençleri milliyetsizlikle, ihanetle itham ediyorsun, onların hepsi senden geri milliyetçi değildir" diyorlar. Buna suları bulandırıp rahatça balık avlamak derler. Fakat sular o kadar açık ki, ayna gibidir. Bulandıramayacaklardır. Bizi birbirimizden ayıracaklardır.

Türk gençliğinin milliyetçiliğinden asla şüphem yok. Olamaz da. O, mason locasına girse bile öz malı olan on bin yıllık tarihiyle bir gün locanın altını üstüne getirecektir. Zaten loca Türk tarihinin ağırlığını kaldıramaz. Onun altında ezilmeye mahkûmdur.

Benim bütün telaşım, bazı öz Türklerin dahil olduğu farmasonluğun düşmanlarca ve samimilerin haberi olmaksızın bu memleketin, bu milletin aleyhinde bir entrika tuzağı olmasındadır. Olmuştur da...

Farmasonluğun milliyet, vatan sınırları tanımayan gizli, siyasi bir cemiyet olduğunu ben söylemiyorum, en tarafsız iki kitap anlatıyor: *Larousse* ve *Ansiklopedi*. Fazla değil, cezbeli farmasonlar yüzlerce kitaplar arasında sadece bunları şöyle bir gözden geçirse-ler, hakikati anlayacaklar ve beni sövmek külfetinden vareste kalacaklar. Onlar bütün bunlara kulak asmıyorlar. Söviyorlar, söviyorlar... Sövmekte devam ededursunlar. Biz hakikatleri temaşa edelim.

IV

Ben, farmasonluk siyasidir, gizlidir, farmasonluk siyaseti Türk milletinin büyük menfaatlarına uygun değildir, bunlara düşmandır, diyorum. Bunu pratikle, teoriyle ispat ediyorum. Cevap vermiyorlar. Cevap yerine bakınız neler neler söylüyorlar:

"Mahmut Esat Bey, senin beş yüz köpeğin varmış, bunlarla farmasonlara hücum edecekmişsin, olabilir. Fakat it ürür kervan yürür!" diyorlar. Beni tanıyanlar çok iyi bilirler ki, ben, kabalıktan tiksindir bir adamım. Latife halinde de bu gibi değerlendirmelerden hoşlanmam. Rivayet doğru değildir. Bir de farz edelim ki, hususi ve samimi bir yerde böyle bir şey söylemiş olayım, bundan ne çıkar?.. Abdülhamit zamanlarında bir insanın ne söylediğini, ne yaptığını, nerelerde ve kimlerle konuştuğunu takip eden ve araştıranlar vardı. Bunlara hafiye denirdi!.. Umarım ki zamanımızdaki farmasonluk onun yerini almaya hevesli değildir!.. Ben şununla böyle, bununla şöyle görüşmüş olabilirim. Hususi görüşmeleri takibe kimsenin hakkı yoktur. Devlet zabıtası bile buna bir hadde kadar salahiyettardır. İlk yazılarındaki kibarlığı iftiharla gözlemlediğimiz bir avukatın, hep beraber halline çalıştığımız bu ilim meselesini bir köpekler işi kabul etmesine ve bunu yazabilmesine çok hayret ettik!.. Bununla, bu gibi münakaşalarla ne kazanılabilir ki? Hakikatler yürüyor... Bunlara cevap istiyoruz. Yoksa böyle hikâyelerle, masonluğu nasılsa kabul etmiş bazı samimi insanların hislerini tahrik, asil bir hareket sayılamaz.

Farmasonluk, zamanımızda her yerde ve bilhassa Türkiye'de bir entrika aleti oldu; olmaktadır da. Farmasonlukla pek sınırlı sayıda insanlar ipliklerini boyamaktadır. Farmasonluk üç beş entrikacının eliyle milletlerin, memleketlerin sırtında döndürülen bir iplik çıkarttığı oldu. O kadar ki, bu tarikatın tuzağına düşenler bile entrikacılar köprü oluyorlar, diyorum. Bunu madde göstererek tespit ettim. Bir alay hadiseler vakalar şahit gösteriyorum. Ne cevap veriyorlar, biliyor musunuz: "Mahmut Esat Bey, senin farmasonluğa hücumlarının hiç ehemmiyeti yoktur. İstedğin kadar onu eleştir, istediğin kadar söyle, sen de kim oluyorsun?" diyorlar.

Kim olduğumu söyleyeyim: Ben, İzmirli Mahmut Esat'ım! Türkiye'de herhangi bir Türk oğluyum. Kordon'da hayatı alnının teriyle kazanan Türk işçisinin, yazın kızgın güneşi altında bu memleketin yiyeceğini, içeceğini hazırlayan aziz Türk çiftçisinin haklarına sahip bir Türküm... İşte bu kadar. Bu sıfatla farmasonluğa hücum ediyorum. Bu demokratlar memleketinde sade bir vatandaş olmaksızın daha büyük bir kuvvet var mıdır? Başka ne istiyorlar?! Sıfatım da, varlığım da bundan ibarettir. Yoksa ilmi bir münakaşaya girişebilmek, bu memlekette söz sahibi olmak için farmasonların "Meşrıkıazamı", "Üstadıazamı" gibi yapmacık rütbe sahibi mi olmak lazım? Fakat bu rütbeler sade ve öz Türk vatandaşlığı yanında çok küçük şeylerdir. Amma pek çok küçük!.. Mademki benim söylemekliğimin ehemmiyeti yoktur, o halde ortadaki telaş neden? Ta baş farmason Operatör M. Kemal Bey'den çıraqlara kadar bu bağırışmalar neden? Bu sövmeler neden?! Sakin olsalar a!.. Olamıyorlar. Çünkü ortaya dökülmüş hakikatler var. Bunlar cevap bekliyorlar. Cevap veremeyince işin içinden sövmekle çıkmaya çalışılıyor. Teşekkür olunur ki, sövmelerin, hakikatleri örtbas edeceği bir memlekette değiliz. Aziz Türkiye'deyiz.

VI

Farmasonluk aleyhtarı olduğum için bazı farmasonlar beni yobaz hocalarla yan yana görüyor. Bu görüşe ne denebilir ki? Fakat kendileri hem bazı hocalarla hem de "Papaz Frew"larla beraberdirler. Hem yobazla, hem papazla, hem hahamla kol kola!.. Dünyanın en sol adamı "Lenin" farmason hasmı idi. Acaba o da mürteci kafalı mıdır?!

Nihayet, laik Türk Cumhuriyeti'nin, başında sarık taşımaya müsaade ettiği Türk hocasının Türk Cumhuriyeti'ne sadakatini, bu memlekete ve bu millete bağlılığını, farmasonluğun kardeş saydığı Türk olmayan farmasonlardan çok yüksek bulur, çok yüksek görürüm. Hele farmason "Papaz Frew" veya Fransa hahamı farmason bilmem kiminle onu mukayese etmeyi düşünmem bile. Aksi sabit olmadıkça, bir hocanın laik cumhuriyetçiliğini, Türk milliyetçiliğini, vatanperverliğini kendiminkinden, herhangi bir Türk vatandaşından aşağı göremem. Buna hakkımız da yoktur.

VII

Ben farmasonluk siyasidir, gizlidir, Türklük aleyhindedir, diyorum. Belge gösteriyorum; hadiseler anlatıyorum. Bana cevap verecekleri, "Hayır, dediğin doğru değildir, çünkü hakikat şudur budur" diyecekleri yerde, "Sen Adliye Vekili iken niçin tahkikat yapmadın" diyorlar.

Ben, bugün bir tekke gibi kapatılması lüzumuna kani olduğum farmasonluk tarikatını Adliye Vekili iken takip etmemekle vazifemi yerine getirmedim.

Fakat benim bu farz olunan ihmalim, siyasi, gizli, milliyet aleyhtarı farmasonluk teşekkülünün memleketimizde, kanunlar hıfzına devam edip gitmesini mi icap ettirir? Benim yapmamaklığımla beyaz kara, kara beyaz olur mu?!

Halbuki geçenlerde beyanatta bulunan farmason başı Operatör M. Kemal Bey, benim, Adliye Vekili iken, Heyeti Vekile'de farmasonluk aleyhinde teklifatta bulunduğumu söyledi. Kabinede görüŖülen Ŗeyler sırdır. Bunları ifŖa edenleri kanun takip eder. Fakat baŖ farmason bunu ilandan korkmadı. Mesele burada değil, yalnız Operatör M. Kemal Bey'in dediği doğru ise, arkadaşının görüşüyle kendi ihbarları arasında tezat var demektir. Hangisine inanalım?

BaŖ masonun beyanatında gözden kaçmaması lazım gelen bir yön var. O da devlet, millet sırlarının farmason localarına kadar nakledilmesidir. Farmasonluğun bunları oraya nakledebilecek kadar casusluk vasıtalarına sahip olmasıdır. Hangi localara kadar biliyor musunuz? Orada İngiliz, Rum, Arap, Acem, Ermeni, Çerkes, Fransız vs. kardeş sayılır ve bir arada bir aile gibi toplanılır?! Bakınız devlet sırları nerelerde dolaşıyor? Tehlikeye inanmayanlar, bu küçük levha önünde düşünebilirler.

VIII

Ben, masonluk bu memleket, bu millet için tehlikelidir, felakettir, diyorum. Bunu vakalarla tayin ediyorum. Farmasonlar bu vakalar doğru değildir. Çünkü... diye karşılık verecekleri yerde "Mahmut Esat Bey, sen farmasonluğa talip oldun, İzmir'de GüneŖ locasına müracaat ettin. Kabul edilmedin de onun için bize düşman oldun, intikam almak istiyorsun" diyorlar.

Ŗahsım için kin beslemek, Ŗahsımın intikamını almak –beni tanıyanlar bilir ki– hayatta en çok nefret ettiğim bir Ŗeydir. Milletimin haklarına, varlığına tecavüze gelince: Bunu asla affedemem. Her Türk gibi... Tatbikatla ispat ediyorum ki, masonluk Türk milletinin haklarına tecavüze vasıta oluyor. Onun için mücadele ediyorum. Farmasonluğa girmek için talepte bulunduğuma gelince, hiçbir gün, hiçbir yerde böyle bir arzu göstermedim. Nitekim bu rivayetin asılsız olduğunu İzmir mason teşkilatı da ilan etti. Meğer İz-

mir'de Güneş kulübü varmış. Bu ismi de yeni duydum ve bu tuhaf isme güldüm. Farmasonluğun hülyaları, azameti, eski İran şahlarının mübalağalarını da geçiyor.

Bütün bunlar şahsiyattır. İlmi olduğu iddia edilen bu teşkilatın mensuplarına böyle şeyler yaraşmaz. Benim bir hocam vardı. Bana, "Eğri yol dolaşır yine caddeye çıkar" derdi. Ortılığı bulandırmak için ileri sürülen bu gülünç şayia iki gün yaşayamadı. İki gün ayakta duramadı. Masonluğun yine kendi eliyle devrildi. Meydan-da kalan, hakikatlerdir. Uydurma şeylerle hakikatler yok edilecek olsaydı, dünya karanlıklarda kalırdı. Millet karşısında cevap bekliyoruz. Yalan, dava kazandırmaz.

IX

Farmasonluk siyasidir, beynelmileldir, diyorum. Bunu delillerle gösteriyorum. Askerler arasında, sivil devlet teşkilatı içinde bunun propagandasını ne hakla, ne salahiyetle yapıyorsunuz? Nasıl oluyor da "Üstadıazam" namı verilen baş mason yarbay olabiliyor? Bu günahın hesabını nerede ve nasıl vereceksiniz diyorum. Buna hiç cevap vermiyorlar. Alabildiğine sövüyorlar. İnsaniyetten bahsediyorlar!.. İnsanlığı bir arada toplamak istiyoruz, diyorlar!.. Asker insaniyetten evvel milliyetçi bir varlıktır. Başka bir şey düşünmez. Düşünemez de... Nerede kaldı ki farmasonluk insaniyetçi değil, yalnız kendini, kendi camiasını düşünen bencil bir tarikattır. Ortaçağ-da Avrupalı Yahudilerin bir müessesesidir.

Hükümetin asker arasında farmasonluk propagandasını yasakladığını kuvvetle tahmin ediyorum. Buna rağmen farmasonluk propagandadan vazgeçmiyor. Bu, kanunlara tecavüzdür. Hükümetin bu yasağı karşısında artık farmasonluk siyasi değildir, denebilir mi? Eğer sadece bir hayır cemiyeti ise, hükümet, asker arasında farmason propagandasını neden yasaklamıştır?.. Fakat bütün bu görüşlere cevapla değil, sövülmekle, birtakım aslı olmayan şeylerin bize izafe edilmesiyle karşılık görüyoruz.

X

Ben, farmasonluk milliyetçi değildir, milliyetçiliğe hasımdır, düşmandır, diyorum. Nasıl düşman olduğunu, bu düşmanlığı nasıl, hangi yollardan tatbik ettiğini delillerle, tahlillerle anlatıyorum. Bana sövüp sayarak cevap verenler "Sen mutaassıp milliyetçisin, biz de milliyetçiyiz, senden zerre kadar gerilik kabul etmeyiz" diyorlar.

Bunların iddiasına bakılırsa, hem milliyetçi hem de farmasondurlar!.. Bu tuhaf dava bize bir Acem şairinin şu mısraını hatırlattı: "Azizim, insan hem köse, hem de palabıyık olmaz. Ya köse yahut palabıyık olur!.." Biliyoruz, herkes biliyor, hatta farmasonlar da biliyorlar ki, bu tarikat milliyet ve yer tanımaz. Eğer bizdekiler dedikleri gibi milliyetçi iseler, o halde farmason değildirler. Farmason iseler, o halde milliyetçi değildirler. İnsan hem Müslüman, hem Yahudi, hem Hristiyan olamaz. Kendi kendilerine yeni bir farmasonluk icat edemezler. Böyle yeni bir davaları varsa onu da bilelim. O vakit bunun adına farmasonluk demek, farmasonluğu müdafaada mana kalmaz. Vaziyeti kendi cephesinden değerlendiririz.

XI

Farmasonluk insaniyetçi imiş, ben insanlık düşmanı imişim!.. Farmasonluğun milliyet düşmanı olduğu muhakkaktır. Fakat insaniyetçi olduğuna gelince, bunda da çok şüphemiz var. Hatta şüpheden de fazla bir kanaatle söyleyebiliriz ki, farmasonluğun prensipleri de, tatbikatı da insaniyetçi değildir. Bu mezhep, prensipleri itibariyle, bütün iyilikleri, bütün yardımları kendi mensuplarının tekeline alan bencil bir teşekküldür. Düşünebiliriz ki, insanlıktan dem vuran farmasonlar, bütün bir dünya ıstırabından kırılıyor olsa, önce kendilerinin muhtaç ve mustarip farmason kardeşlerine yardımla mükelleftirler. Hatta bir Türk farmasonu, mesela daha dün Çanakkale'de Türk kanına giren bir yabancı farmasonu kendi

öz milletine mensup has Türk kardeşine tercihe mecburdur. Yani bu prensipler icabınca Türk farmason, has Türk kardeşine değil, bundan evvel Türk olmayan fakat farmason olan biraderine yardım edecektir!.. İnsaniyet bu mu? Milliyetçilik bu mu? Biz milliyetçiyiz. Fakat insanlığı, onun manasını farmasonluktan çok iyi anlarız. Biz insanlığı, ortaçağ Yahudiliğinin bu teşkilatından değil, cihana medeniyet duygularını salan öz Türk milletinin on bin yıllık tarihinden öğrendik.

İnsaniyet lafını ağzından düşürmeyen farmasonluk şu bağıryanık Türk memleketine bugüne kadar ne gibi insani yardımlarda bulunmuştur acaba?!

XII

Farmasonlara göre, farmasonluk çağdaşlık imiş, ilerleme imiş, insaniyeti yükseltmek imiş. Bundan yalnız benim gibi mutaassıplar, yobaz hocalar hoşlanmazmış!.. İddianın bu derecesi cidden çok gülünç oluyor. Biliyoruz ki, farmasonluğun esasını ta Süleyman Peygamber zamanında Kudüs'te inşa olunan mabedin tarihine kadar çıkaranlar var.

Cinlere, perilere inanıldığı, hurafelerin hâkim olduğu böyle bir devirde "Mimar Hiram" adında bir adamın kurduğu böyle bir tarikat zamanımızın icaplarına ne dereceye kadar uyabilir? Bunun takdirini akıl sahiplerine bırakırız. Yirminci asır insanlığı hâlâ üç bin sene evvelki "Mimar Hiram"ın insaniyet anlayışlarıyla yürümek ihtiyacını duyuyorsa, vah onun kara bahtına!..

Eğer halihazır medeniyeti hâlâ "Mimar Hiram"ın kafasıyla yürüyecek kadar kendini zayıf buluyorsa, o halde bu mimarın fikirlerinden daha çok yeni olan Hristiyanlığı, İslamlığı dünya işlerinden ayırmak için ihtilale, inkılaba ne lüzum vardı?!

XIII

Farmasonlara göre farmasonluk laik imiş, cumhuriyetçi imiş!.. Hayır! Hakikat ve tatbikat böyle değildir. Önce bir noktaya ehemmiyetle işaret etmeli, bir vahim çelişkiyi ortaya koymalıyız. Farmasonlar, farmasonluk siyasi değildir, diyorlar. Halbuki diğer taraftan da farmasonluk sulhperverdir, harp istemez; laiktir, dini devlet işlerine karıştırmaz; cumhuriyetçidir, krallıklara düşmandır iddiasını elden bırakmıyorlar. Bu söyledikleri şeyler baştan başa siyasetten başka nedir? Bir hayır, bir insaniyet cemiyeti bunlarla meşgul olabilir mi? Tabii olamaz. Mesela "Hilali Ahmer"¹ gibi, "Himaye-i Etfal"² gibi, "Himaye-i Hayvanat Cemiyeti"³ gibi. O halde cevap isteriz.

Farmasonluğun laik ve cumhuriyetçi olmasına gelince: Bu tatbikatla taban tabana zıttır. Bugün cumhuriyetçiyim diyen farmasonluk İngiliz krallarını baş farmason olarak başında tutuyor!. Dün Abdülhamit'le, Meşrutiyet'te Sultan Reşat'la, İttihat ve Terakki'yle, Vahidettin'le, İtilaf ve Hürriyet'le bir hoş geçindi!.. Şimdi de Cumhuriyet'le geçinmek istiyor. Hem de herkesten fazla, hatta Cumhuriyet'i kurandan fazla cumhuriyetçi görünüyor!.. Her devrin notası, makamı üzere şarkı söyleyen böyle bir teşkilata yeni Türk rejimi ne dereceye kadar inanabilir? Ne dereceye kadar inanmalıdır. Bunun hükmünü akıl sahipleri versinler.

XIV

Meğer haberimiz yokmuş. Türk inkılabında en büyük rolü farmasonluk yapmış!.. Bunu da yeni okudum, yeni öğrendim. İnsan düşünüyor da sahiplenmenin bu derecesine gülmek mi, yoksa hak-

1 Kızılay. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

2 Çocuk Esirgeme Kurumu. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

3 Hayvanları Koruma Cemiyeti. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

sızlığın bu kadarına kızmak mı lazım geleceğini kestiremiyor. Ben kendi hesabıma güldüm. Kızmayı da başkalarına bıraktım. Türk inkılabını, Türk istiklal muharebelerini masonluğa mal etmek, bu memleketin topraklarında yatan belki de henüz kanları kurumamış olan binlerce öz Türk şehidine hakaret olur. Hâlâ aramızda dolaşan yüz binlerce Türk gazilerine hürmetsizlik olur. Bu milli dava kimsenin değildir. Milletindir ve onun başında yürüyen büyük Türkündür. Ne millet ne de Gazi Mustafa Kemal farmason değildir.

XV

Farmasonlar; bana Yahudiler, Rumlar, Ermeniler, özetle öz Türk olmayanlar kanun huzurunda eşit oldukları halde sen onları ne hakla eşit görmüyorsun, bunlara ne hakla itimat etmiyorsun, diyorlar. Farmasonluğun öz Türklerle eşit gördüğü yalnız bunlar olsa ne ise, fakat o bu memleketle alakası olmayanları da arasına alıyorlar. Hatta "İngiliz Papazı Frew", "Casus Lawrence"leri bile. Fakat ne yap-sınlar ki, farmasonluğun prensipleri bunu emretmektedir!.. Hem farmasonluk eşitlik kabul eden bir cemiyet de değildir. O yalnız kendi mensuplarına yardım emreder. Evvela can sonra canan. İşte masonluğun esas tezi!.. Amma canlar Türk olmasa dahi onlara yardım Türkten evvel farzdır!.. Eşitlik bu mu?! Milliyetçilik bu mu? Yahudiler, Rumlar, Ermeniler şüphe yok ki kanun huzurunda bizimle eşittirler. Olabilirler. Bununla her şey olmuş bitmiş değildir. Ben açık söylemeyi çok severim: Yahudi, Yahudilik takip ettikçe, Yahudice konuştuğça, Rum Rumluğu takip ettikçe, Rumca konuştuğça, hatta Arnavut bile bu sevdadan vazgeçemedikçe, Yahudiler, Ermeniler, Rumlar mekteplerinde harıl harıl milli kültürleriyle yetiştikçe, onları öz Türk kardeş saymazsam, umarım ki kendileri de beni mazur görürler. Çünkü ayrılık isteyen, kendileridir. Azınlık hukuku diye bağırın bu zümrelere şüphe ile bakmak, benim Türklük hakkımdır. Hele yakın bir maziyi, onun acılarını hâlâ unutmama-

dımsa, pek de haksız değilim sanırım!.. Dinlerine karışmam; fakat benim, Yahudileri, Rumları, Ermenileri öz Türk sayabilmekliğim için, bunların Türklüğü, Türk tarihini, Türk kültürünü benimsemeleri lazımdır. Bunun ilk şartı Türkçe konuşmaya başlamak, çocuklarını Türk mekteplerinde yetiştirmektir.

XVI

Ben, farmasonluk milliyetçilik değildir; bunun kökenlerine, tarihine, tatbikatına bakılınca bu hakikat kendiliğinden anlaşılır, diyorum. Farmasonlar, "hayır, milliyetçidir", bazıları da "milliyetçiliğe muhalif değildir" diyorlar. Bunun mümkün olmadığını birçok defalar söyledik. Bir kere daha, fakat başka bir bakımla ispat edelim. Bu tarikatın Süleyman Peygamber zamanına kadar çıkarılan, bazen de 8. asra kadar getirilen tarihini bir tarafa bırakalım. Hoş, bu kökenlerine göre farmasonluk milliyetçilik değildir. Fakat bu kadar eski bir tarihe girmek, bu tarikatın milliyetçi olmadığını anlamak için pek de lazım değildir. Biz, farmasonluğu 18., 19. asırlarda İskoçya'da, İngiltere'de, Fransa'da olgunlaşmış ve gelişmiş bir halde buluyoruz. İskoçya, Fransa, İngiltere tarikatları bugün dünya farmasonluğunun esasını teşkil ediyorlar. Bizdeki farmasonluğun prensipleri de işte bunlardır. Şimdi, "farmasonluk milliyetçiliktir" diyenlere "İnsaf ediniz, biz milliyetimizi İskoçya, Fransa, İngiltere tarikatlarında mı bulacağız?" dersek –sövmek hariç olmak üzere– bize ne cevap verilecektir?! Gelelim "farmasonluk, milliyetçiliğe muhalif değildir" diyenlerin tezlerine:

Bu iddianın cevabını defalarla verdik ve dedik ki, bu tarikat Türkü değil, Türklüğü değil, hangi milletten olursa olsun, nerede bulunursa bulunsun, önce kendisine mensup olanları düşünür, onları himaye eder. Bu, farmasonluk dininin esası, şartı olduğuna göre, bunun milliyetçiliğe uygun tarafı neresidir?.. Tekrar ediyorum: Ben, Türk farmasonları, milliyetsizlikle, milliyet aleyhtarı olmakla

itham etmiyorum. Böyle bir damga vurmaya ne hakkım var, ne de salahiyetim... Ben, sadece farmasonluğun mahiyetini söylüyorum. Onun icaplarını anlatmaya çalışıyorum. Bu tarikatın şartlarını samimiyetle kabul ve tatbik edenler, milliyet, hatta vatan kavramlarını bir tarafa bırakmak mecburiyetindedirler. Bizdeki farmasonlar, "hayır, biz böyle değiliz", diyorlar. O halde farmason değildirler. Daha güzel ya!.. Bu takdirde locaya devama da lüzum yok. Yeni biçim farmasonluk icadından vazgeçerek hemen ayrılmalıdırlar. Bir Hintli şair diyor ki: "Bir insanın gövdesinde iki kalp olmaz."

XVII

Farmasonluk, insaniyetin yirmi otuz asır sonrasını düşünüyor-muş! Yani iki bin, üç bin sene sonraki gelişmiş insaniyete bir cemiyet hazırlıyormuş!.. Ben, işleri dar görüyormuşum. Anlamıyormuşum. Pekâlâ... Davası bu kadar geniş olan bu tarikatın, bugün emperyalistlerin, siyonist Yahudilerin, bazı karanlık maksatlı sermayecilerin, hatta casusların ellerinde nasıl bir alet, bir tuzak olduğunu bilmeyen kalmamıştır. Bunları *Anadolu*'da, *Vakit* gazetesinde hadiselerle, vakalarla gösterdik. Farmasonluğun, düştüğü bu acı, bu ıstıraplı vaziyet içinde bu kadar hülyalı bir dava peşinde koştuğunu görünce hatırmıza Türkçe bir atasözü geldi: "Kendi yemenisini bağlayamayan gelin, hotozunu yapamaz." Türk şairi Ziya Paşa da diyor ki: "Müneccim gökte yıldız ararken, ayağının dibindeki kuyuyu görmemiş ve oraya düşmüş!.."

İlk tarihi manasına göre farmasonluk, Yahudileri kilisenin zulmünden kurtarmak için vücuda getirilmiş bir müessesedir. Bugünkü ilmi manasına göre farmason namı verilen tarikat, mensuplarına yardımla mükelleftir. Tatbikatta ise ne olduğu malumdur! Yirmi, otuz asır sonraki insaniyet böyle olacaksa vah onun haline!..

XVIII

"Farmasonluk milliyetçiliktir" veya "milliyetçiliğe muhalif değildir", diyenlere küçük bir şey daha hatırlatalım: Farmasonluk merasiminde kullanılan bazı mühim lafızlar eski Yahudicedir; İbrani kelimelerdir. Bunlarla merasim yapılır.

XIX

Farmasonluk gizlidir. Gizli bir cemiyettir. Bunu 24.10.931 tarihli *Vakit* gazetesinde uzun delillerle ispat ettik. Tekrarına lüzum yoktur. Bunun adına "Türk Yükselme Cemiyeti" demek, onu bir kat daha gizlemektir. Bizim fikrimizce Türk kanunları bunu müsamaha ile göremez. Güzel olan, açık olur. Gizlilik, çirkinlik alametidir.

XX

Diyorlar ki: "Sen farmasonluğa çatmakla Halk Fırkası'na çatıyorsun. Çünkü onun üyelerinin yüzde doksanı farmasondur!.." Bunu yeni öğrendim. Halk Fırkası'nda farmason tarikatından insan bulunabilir. Fakat yüzde doksan!.. Bu mübalağadan da fazla bir şey... Bu ihbarın nasıl bir maksat içerdiğini anlamak müşkül değildir!.. Fakat samimi, çok samimi söylemeliyim ki, bunlar çıkar yollar değildir. Böyle şeylerle Halk Fırkası'nı zaafa uğratamazlar.

Düşünebiliriz ki, farmasonluğun en ziyade yayıldığı yer, İstanbul ve İzmir mıntıkalarıdır. Halk Fırkası'nın bütün teşkilatı bundan ibaret değildir. Bütün Türkiye'dedir. Milyonca üyesi olan Halk Fırkası'nın içinde üç yüz, beş yüz, iki bin mason bulunması, bu teşkilatın yüzde doksanının mason olması demek değildir. Vaktiyle Halk Fırkası'nın içinde Bektaşî, Kadiriler, Mevleviler, Nakşibendiler vesaire de vardı. Fakat bunların mevcudiyeti, o tarikatların aleyhtarı olmamıza ve onların Büyük Şef'in işaretiyle kapatılmasına mâni olmadı. O kadar ki,

gizli farmasonluk müstesna olmak üzere, tarikatların hepsi kapatıldı ve mensuplarıyla evvelce olduğu gibi bugün de hep beraber bir yolda, inkılap yolunda yan yana çalışıyoruz. Biz, öz Türk farmasonların değil, tekrar ediyoruz, farmasonluğun aleyhindeyiz.

Bizim bildiğimize göre, son muhalefetin başında yürüyenler farmasonlardı. Mesela eski Serbest Fırka lideri Fethi Bey farmasondur. Yanında çalışan erkânın büyük çoğunluğu da farmasondur. Halbuki Cumhuriyet Halk Fırkası'nın Büyük Reisi Gazi Hazretleri, Umumi Reis Vekili İsmet Paşa Hazretleri, Kâtibi Umumi Recep Beyefendi farmason değillerdir. Görülüyor ki, Serbest Fırka erkânını farmasonlar, Halk Fırkası ricalini de Farmason olmayanlar teşkil ediyor.

Lafın kisası, farmasonluk ne insanlığı, ne milliyetçiliği düşünen bir varlık değildir; siyasidir ve gizlidir. Ucu beynelmilel olan, yabancı memleketlere dayanan, oralarla irtibat halinde bulunan bu teşekkül, Türk milleti, Türk Cumhuriyeti için bir gün bir tehlike olabilir. Nitekim zaman zaman olmuştur da...

Bugün farmasonluk cihan siyasetinde bir entrika aletidir. Milletlerin mukadderatında bir dolaptır. Dolabı çevirenler memleketimiz haricindedirler. Bizim samimi kardeşlerimiz farkına varmaksızın buna vasıta olmak tehlikesi karşısındadırlar. Yüreğimizi yakan yer, burasıdır.

Bir Arap şairin şu güzel mısrası, düşünülmesi lazım gelen büyük bir hakikat taşıyor:

"Her canlı varlık bir şey avlamak ister."

Aradaki fark ağırlardır. Bence farmasonluk da bu ağırlardan birisidir.

Anadolu, 25-28 Ekim 1931

MASONLUK ALEYHİNDE BİR ÖNERGE

Mahmut Esat Bey Fırka'ya Bir Önerge Vererek Hükümetin Masonluk Hakkında Fikrini, Mason Teşkilatını Tanıyıp Tanımadığını Soruyor

Dahiliye Vekili Şükrü Kaya Bey Cevap Verecek

Ankara, 7 (Y.A.) - Masonluk aleyhindeki fikirleri malum olan eski Adliye Vekili ve İzmir Mebusu Mahmut Esat Bey, Fırka'ya verdiği bir önergede masonluk hakkında hükümetin fikrini, mason teşkilatlarını tanıyıp tanımadığını, masonluğun beynelmilel münasebetleri hakkında ne düşündüğünü sormaktadır. Fırka grubunun bugünkü gündemine alınan önergenin grupta hararetli münakaşalara mevzu teşkil edeceği, mebuslardan birçoklarının söz alacakları, mason teşkilatının lehinde ve aleyhinde görüşler ortaya konulacağı muhakkaktır.

Bilhassa önerge sahibi Mahmut Esat Bey bu vesileden istifade ederek masonluk aleyhinde bütün düşüncelerini ortaya dökecektir. Hatta söylendiğine göre Mahmut Esat Bey'in bu önergeyi vermekten maksadı masonluk teşkilatının yasaklanmasını temine yöneliktir.

Eski Adliye Vekili'nin önergesine Dahiliye Vekili Şükrü Kaya Bey cevap verecek, hükümetin görüşünü açık olarak izah edecektir.

Yeni Asır, 8 Haziran 1932

MASONLUK MESELESİ (3)

Dahiliye Vekili, Mevcut Kanunlar Hilafına Bir Şey Yoktur Diyor

Ankara, 13 (A.A.) - CHF grubu bugün öğleden sonra alışıldığı üzere Afyon Mebusu Ali Bey'in riyasetinde toplanmıştır. Gündeminde dahil olan mason teşkilatı hakkında İzmir Mebusu Mahmut Esat Bey'in önergesine Dahiliye Vekili Bey cevap verdi.

Mevcut kanunlar hükümlerine aykırı bir vaziyet, bir hadise olmadığını, kanuna aykırı herhangi bir hal karşısında devlet makamlarının takibatta bulunacağını beyan eyledi. [...]

Yeni Asır, 15 Haziran 1932

FARMASONLUK DAĞILMALIDIR!..

-Neden?

-Çünkü gizlidir. Bu itibarla cemiyetler kanununa muhaliftir. Çünkü siyasidir, beynelmilelcidir, vatan, milliyet tanımaz. Bu itibarla Türk milletinin, Türk devletinin milliyetçi siyasetine zıttır, ona hasımdır. Çünkü diyanidir. Kendine mahsus acayip itikatları olan yabancı ve yıkıcı bir tarikattır. Dinlerin aleyhindedir. Yalnız Yahudiliği oldukça hoş görür. Merasimleri kısmen eski Yahudicedir. Bu itibarla da Tarikatlar Kanunu icabınca ilgası lazımdır.

Biz, birbiri ardı sıra yukarıya dizdiğimiz iddialarımızı birer birer ispat edeceğiz. Umarız ki, o zaman farmasonluğun cezbeseine kapılanlara artık söz düşmeyecektir. Hemen Türk kanunlarının emrine itaatle dağılacaklardır. Hepimiz biliriz ki, Türk kanunu, Türk milletinin iradesi demektir. Bu iradenin icapları, bir gün her halde yerine gelecek ve getirilecektir. İnanmayanlar kendilerini bekleyen yarını göreceklerdir.

Diyoruz ki:

-Farmasonluk gizlidir.

Diyorlar ki:

-Hayır hükümete tescil ettirilmiştir. Gizli değildir.

Diyoruz ki:

-Herhangi bir cemiyet, hükümete tescil ettirilmiş olmakla mutlaka gizlilikten kurtulmaz. Eğer kurtulsaydı "suikastçı cemiyetleri" bile kendilerine birtakım düzme güzel isimler verirler, kaydolunurlar, mesuliyetten kurtulabilirlerdi. Fakat yağma yok!..

Hem, farmasonluk kendi ismiyle, kendini hükümete haber vereli ne kadar oldu? Herhalde sekiz dokuz aydan fazla değil!.. Ondan evvelki mesuliyeti kimin sırtı kaldıracak? Bunu da bir tarafa bırakalım!.. Fakat bugünkü mesuliyeti kimin sırtına yükleyeceğiz?! Çünkü gizlilik hâlâ devam ediyor. Bu yüzden Türk kanunlarına muhalefet hâlâ devam edip gidiyor.

İşte belgesi!.. Farmasonluğa girilirken aşağıdaki yemini etmek mecburidir:

"Bana verilecek farmasonluk sırlarını hakiki bir masondan başkasına ve usul ve kaidelerine uygun olarak teşekkül etmiş bir yerden başka yerde ifşa etmeyeceğime, kardeşlerimi seveceğime, yardımlarına koşacağıma, ihtiyaçları zamanında kendilerine yardım edeceğime, onların ve masonluğun müdafaası için icap ederse hayatımı feda eyleyeceğime, Türkiye meşrıkı azamının anayasasına ve genel nizamlarına ve beni sinesine kabul eden şu muhterem yerin özel nizamlarına riayet edeceğime, sanii azamın ve şu muhterem mason cemiyetinin huzurunda kendi arzu ve irademle resmen ve tam bir saflık ve samimiyetle yemin eder ve vaadimden dönmekten, yeminimde bozmaktan ise ölmeyi tercih edeceğimi beyan eylerim."

Bu vesikayı biz icat etmedik. Bunu bize, masonluğun büyük rütbesine sahip bir zat verdi!.. Belge içeriğinde şüpheyne mahal bırakmamak için *Anadolu* gazetesi bu belgenin aslını fotoğrafa çekti, aynen bugünkü nüshaya koydu. Umarız ki, artık işin su götürür yeri, yanı kalmamıştır.

Şimdi bu yemin belgesi üzerinde biz de ufacık bir tahlil yapmak istiyoruz. Lakin, kızmak ve sövüşmek yok!.. Çünkü kızmak bir şey kazandırmaz. "Keskin sirke küpüne zarar" derler, doğrudur. Sövmeye gelince, bundan hiçbir şey çıkmaz. Eğer sövmek bir hakikati yok veya var edebilseydi, dünyaya ve hakikatlere apaşlığın¹ hâkim olması lazım gelirdi. Bu ise mümkün değildir.

1 Apaşlık: Kabadayılık, külhanbeyilik, haytalık. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

Aslen, aynen yazdığımız şu "masonluğa kabul yemini"ne dikkatle biz göz atalım. Orada ne görüyoruz?..

1) Farmasonluk sırlarını hakiki bir masondan başkasına açmamak... 2) Masonların ve masonluğun müdafaası için hayat feda etmek... 3) Masonların birbirini sevmesi, birbirine yardım etmesi... 4) Türkiye meşrıkı azamının kanunu esasisine ve nizamlarına riayet eylemek... 5) Yeminden ve vaatten dönmektense ölümü tercih etmek... İşte bunları ve bu gibi şeyleri görüyoruz.

"Farmason cemiyeti" diye bir cemiyet, belki hükümete tescil ettirilmiştir. Fakat bunun sırları tescil ettirildi mi?! Demek ki, bu cemiyet hükümeti iğfal ediyor, aldatıyor. Çünkü cemiyetin üyesi bulunan farmasonlar, sırları hakiki bir masondan başkasına bildirmeyeceklerine dair en ağır yeminleri etmişlerdir. Hatta bundan fazlası da var. Farmasonluğun herhangi bir derecesindeki "birader" aşağı derecede bulunan diğer "birader"e, kendi derecesinin sırrını ifşa edemez.

Bakınız dokuzuncu dereceye geçerken nasıl yemin ediliyor?..

"Seçilmiş üstat yüksek derecesi sırlarını ne bir hariciye ve ne de aşağı derecede bulunan masonlara ifşa etmeyeceğim. Ve yemin ederim ki, taahhütlerimi sadıkane yerine getireceğim. Yeminimi bozmak felaketine uğrarsam bizzat feda edilmeye, bütün masonluğun nefret ve tiksinesine maruz kalmaya razı olacağım.

Sanii azam kâinat huzurunda ve bu yüce meclis karşısında, dünyanın en yüksek kuvveti eşiğinde bir mason ve namuskâr insan sıfatıyla yemin ederim..."

Bu yemin, farmasonluğun merasim rehberinin 26. ve 27. sayfalarında yazılıdır. 1339 [1923] tarihinde İstanbul'da "Tasovakalopolo" Matbaası'nda basılmıştır. Yemindeki "harici" tabiriyle, bizler, yani farmason olmayanlar kastedilmektedir. "Birader" ise, farmasonluğa dahil olanlardır; hangi millettense olursa olsun...

Bu kadar sırları olan, hatta üyelerinin birbirine söyleyemeyeceği kadar sırları olan ve böylelikle içyüzü hükümete de meçhul ka-

lan bir cemiyet, millet ve memleket için nasıl ve ne suretle emniyet telkin edebilir. Bu sırlar nelerdir? Bunları kanun bilmek ister, anlamak ister... Fakat farmasonluk sırları bildirmemekte, gizlemekte o kadar inattır ki, inadını hayatıyla bile ödemeyi göze almıştır.

-Acaba neden?

Bu sorunun cevabını farmasonluğun on beşinci derecesine ait rehberde biraz buluyoruz. Orada farmason hatibi diyor ki:

Lakin bütün ihtiyatlara rağmen daha aşağı derecelerdeki masonlar lüzumundan ziyade çoğaldılar. Bunun neticesinde sırları yayılarak genel hürmeti kaybettiler vs. vs."

Farmason hatibinin şu beyanatı çok dikkat çekicidir. Çünkü mason sırları meydana çıkınca umurun hürmeti kaybedilmiş... Neden?!

Demek ki hürmeti ve itimadı kaybettirecek şeyler varmış!.. Bunu ben değil, farmasonluk hatibi itiraf ediyor...

Farmasonluğun nasıl bir gizli cemiyet olduğu anlaşıldı mı? Türk kanunlarına nasıl aykırı düşmekte olduğu görülüyor mu?

Farmasonluğa "girme yemini" üzerinde biraz daha durmak istiyoruz. Bu mezhebe girerken adayın ettiği yemin içeriğinde, masonluğun ve masonların müdafaası uğrunda hayat fedası da vardır. Bunu dün *Anadolu*'da fotoğrafıyla çıkan belgede gördük, okuduk...

Şimdi düşünüyoruz. Yarın, mesela devlet, farmasonluğu zararlı görür ve ilgasına kalkarsa, tıpkı Mevleviliği, Rûfailiği, Bektaşiliği, Nakşibendiliği kapadığı gibi, şu farmasonluk tarikatını da yasak ederse ne olacak?! O zaman farmasonluğun yeminli mensupları, cezbelileri ne yapacaklar? Elde silah karşı mı koyacaklar?.. Yeminlerine bakılırsa buna inanmak lazımdır. Fakat teşekkür olunur ki, hasmın demir bileğini bile kırmaya kadir bir Türk milleti vardır; öz Türklük vardır. Ve onun emrinde bir hükümet vardır.

Dahası var; nasılsa farmason tarikatına karışmış bir devlet memuru, bir zabıta âmiri, bir vali, bir müsteşar, farmasonluk aleyhine verilmiş emirleri infaz etmeyecek midir?.. Yemine bakılırsa, böyle bir emre farmason memurun riayet etmemesi lazımdır. Bu kadar da de-

ğil, böyle bir emri verene karşı tarikatını müdafaa etmesi icap eder!.. Buna devlet içinde devlet denir!.. Vaziyetin tehlikesi görülüyor mu?!

"Farmasonluğa girme yemini"nin sonu, şu cümlelerle bitiyor:

"Yeminimden ve vaatlerimden dönmektense ölmeyi tercih ederim!.."

Bir yemin formülü içinde iki defa farmasonluk yolunda ölmek taahhüt olunuyor!.. Fakat ne oluyoruz? Bu kadar ağır yeminlere neden lüzum görülüyor? Bu kadar ölmek, öldürmek vaatlerine, taahhütlerine sebep ne?! Hani ya farmasonluk sadece insani bir cemiyetti? Sadece bir yardım müessesesi idi?! "Hilali Ahmer" de insani bir teşekküldür. Oraya kaydolunan üyelere niçin böyle yeminler teklif edilmiyor?! Bunun sebebi basittir. Farmasonluğun başka davaları vardır. O, insani değil, siyasi ve kendine mahsus dini anlayışları, gayeleri olan bir varlıktır. Bu noktaları bu makalemi takip edecek yazılarımda birer birer göreceğiz.

Farmasonların her derece yemini birbirinden ağırdır. Bunların hepsinde farmasonluk yolunda ölmek ve öldürmek vardır. Nedir bu hal? Türkiye vur vurana memleketi mi?

Hadi rahat durunuz efendiler!.. Boş yere yeminlere lüzum yok... Ortada bir devlet ve bir hükümet var; kanun var. İcap ederse hepimizi, sizi de o haklar. Türkiye, tabanca, bıçak değil, kanun memleketidir.

Farmasonların birbirini sevmesi ve birbirine yardım etmesi meselesine gelince; biliyoruz ki, farmasonluk milliyet tanımaz. Farmasonlar hangi milletten olurlarsa olsunlar, –Yunanlı, Türk, İngiliz, Arap, Rus– birbirine kardeşirler. Bu farmason biraderler birbirlerini nerede bulurlarsa bulsunlar, sevişmekle ve yardımlaşmakla mükelleftirler. Pekâlâ, fakat bir muharebede, milletleri, devletleri birbirine muharip farmasonlar karşı karşıya gelirlerse ne olacak?! Yalnız bu kadar da değil, farmasonluk muharebeye de düşmandır. Bakınız farmasonluğun en büyük reislerinden biri olan "Endres" ne diyor:

"Her muharebe çapuldur, yağmadır. Harbi destekleyecek bir mason prensibi yoktur. Meğer ki barbarlara karşı açılmış bir harp ola. Barbarlar kimlerdir? Hunlar, Moğollar, Türkler vs. vs..."

Farz edelim ki, Asyalılar Avrupa'dan evvel kendini kuvvetlendiriyor. Ve herhangi bir sebepten dolayı milyonlarca Asyalı Avrupa'ya karşı yürüyecek. Böyle bir tehlike karşısında sulhçuluk yapmak deliliktir. Yahut Mussolini'ye karşı harp edilebilir. Fenaları yok etmek, imha etmek lazımdır."

Farmason başlarından olan "Endres"in şu görüşlerini ibretle, dikkatle okumak ve düşünmek lazımdır. İnsanlığı çok sevdiğini yaygara halinde yayan farmasonluğa göre Avrupa'nın selameti Asya'nın daima geri kalmasındadır; daima esir hayatı yaşamasındadır. Çünkü o kuvvetlenirse, o ilerlerse Avrupa medeniyeti için tehlike vardır. Bundan dolayı Asyalılarda ilerleme, yükselme hareketi görülünce onları öldürmek sevaptır. İnsan bunları okuyunca utanıyor ve tepesinden tırnaklarına kadar kızardığını duyuyor. Vay gidi insanıyetçi farmasonluk vay!..

Farmasonların birbirinin kardeşi olduklarına, her nerede buluşsalar birbirine yardımla bağlı bulunduklarına, harbi de asla kabul etmediklerine bakılırsa, muharebe meydanında silahları teslim edeceklerine inanmak lazım gelecek!.. Bereket versin ki, herkes farmason değil. Bereket versin ki, farmasonluğa bu derece sadakati göze alanlar çoklukta değil!..

Fakat ne olursa olsun, şu bizdeki farmasonluk, ne hakla, ne cesaretle ordu ve zabıta kuvvetlerinin yanına kadar sokuluyor? Orada faaliyette bulunabiliyor? Bunu bilmek isteriz.

Yeminleri icabı, ne milletten olurlarsa olsunlar, farmasonlar birbirini seveceklerdir. Sevgilerimizi başkalarına dökeceğimize, sevgilerimizden başkalarına paylar ayıracağımıza, onu kendi öz milletimize, öz Türklerimize versek, yardımları hep ve yalnız ona yap-sak daha iyi olmaz mı? Türk olmayan bir farmasonu, niçin farmason olmayan bir öz Türkten fazla sevelim? Farmasonluğun milli

sevgiyi nasıl dağıttığı, nasıl zayıflattığı, onu nasıl kemirdiği, ikiliği nasıl doğurduğu görülüyor mu?

"Yemin"de unvanı geçen "Türkiye meşrıkı azamı" kim oluyor? Ona bu rütbeyi kim vermiş, beline taktığı kılıcı kim kuşatmış? Bilmiyor mu ki, büyük bıçaklar taşımak ceza kanununca yasaktır. Kılıç ordunundur... Hele "Meşrıkı azam anayasası ve nizamları" ne demektir?! Yoksa hükümet içinde hükümet mi kurmak isteniliyor?! Türkiye'nin bir anayasası vardır. Adına "Teşkilatı Esasiye" denir. Bunu millet yapar. Nizamları ise devlet yapar. Farmasonluk kim oluyor ki, kanunlar ve nizamlar yapmak hakkını kendisinde buluyor?.. Türk milletinin bütün bir düşman dünyasını, sonra da saltanatı, hilafeti ve bütün bir mazinin batılalarını çiğneyerek, yıkarak elde ettiği hâkimiyetine farmasonluk kim oluyor ki ortaklık davası güdüyor?

"Efendim bunlar isimden ibarettir; şekilden ibarettir" diyenlere deriz ki:

-Salahiyetsiz isim ve sıfat kullanmak da, Türk kanunlarına göre suçtur. Cezası vardır. Kanunlar açıktır. Ayıptır böyle şeyler!..

İşin asıl tuhaf yeri neresi bilir misiniz?! Şu kanun ve nizamlar denilen şeylerin hakiki mahiyeti nedir bilir misiniz?..

İngilizlerin İskoçya farmason tarikatından tercüme edilmiş bir takım kaidecikler!..

Farmasonluk mutlaka dağılmalıdır. Aziz okuyucularım bugünkü belgeleri ve hadiseleri okuduktan sonra, bu gizli teşkilatın bir ayak evvel dağılması lüzumuna kanaat getireceklerdir.

Farmasonluk, milliyetçiliğin düşmanıdır; milliyet tanımaz. Ona göre farmasonluğu kabul eden herkes "birader"dir. Hangi milliyetten olursa olsun... Masonluk dinlerin de hasmıdır. Yalnız Yahudiliğe müsamaha eder.

Farmasonluğun en büyük başlarından sayılan "Endres" diyor ki:

"Yeryüzüne yayılmış, iyi, asil, birbirine imdat ve yardım etmeyi seven insanlar arasında ittifak vücuda getirmek farmasonluğun yü-

ce gayesidir. Bu gaye, milliyetçiliğe açık olarak muhaliftir, zıttır; milliyetçilikle uzlaştırılamaz. Tam manasıyla söylemek lazımsa, farmasonluk beynelmileldir. Farmasonum diyen kimse beynelmilelciiyim demiş olur. Başka türlü masonluk olmaz. Farmasonluğun vazifesi birbirine uymayan milli prensipleri kaldırmaktır. Sınırların öbür tarafında, yani vatan sınırlarının dışında kardeşler oturuyor. Milliyet yok, insaniyet var. Gayeye varıncaya kadar uğraşmak lazımdır."

Biliyoruz ki, yirminci asrın manası milliyetçiliktir. Milliyetçilik zamanımızın yaşama şartıdır. Tarihte, insanlığın en çok istismar edildiği devir yirminci asırdır. Zamanımızın sahte insaniyetçileri, geçmiş günlerin eli keşküllü² goygoycularına benzerler. Tıpkı onlar gibi katar katar insaniyet ilahileri söyleyerek dolaşırlar. Fakat sakın inanmayınız. Çünkü maksatları insanlığı kullanmaktır; kendi menfaatları uğrunda insanlığı işletmektir; insanlığın sırtından, alın-terinden, kanından, canından geçinmektir. Beynelmilelciliğin en çok ileri sürüldüğü şu zamanlarda azıcık düşünelim: Tarih hangi devrinde bugünkü kadar esirler, esir milletler iniltisi dinledi?! İki milyara yaklaşan Âdemoğlunun yarısından fazlası boynunda esaret zinciri taşıyor!..

Yaşadığımız şu günlere bakınız!.. Dikkatle, düşünerek bakınız!.. Göreceksiniz ki, hür milletler, müstakil kavimler, milliyetlerini anlamış, milliyetçiliği en ileri götürmüş olanlardır. Bir de esir kavimlere bakınız!.. Göreceksiniz ki onların milliyet duygusu zayıftır, ölüdür.

Bu öz Türkler vatanı, aziz Türkiye'miz her yerden ve her günden fazla milliyetçi olmak mecburiyetindedir. Biz bir vatan istiyoruz ki, orada yalnız öz Türklük düşünülür; orada yalnız öz Türklük kokar. Bu koku Ergenekon'lardan gelir... Biz bir vatan istiyoruz ki, orada her şey, her renk ve her duygu öz Türklükten nişan verir, öz Türklüğü anlatır.

2 Keşkül: Dilenci çanağı. (Kaynak Yayınları'nın notu.)

Farmasonluğun bize anlattığı beynelmilelcilik samimi de olsa, milliyetçiliğin hasmı olmak itibariyle memleketimiz ve milletimiz için bir tehlike, bir afettir. Bir Türk genci düşününüz ki, ona boyuna beynelmilelcilik terbiyesi veriliyor. Milliyet aleyhtarlığı telkin olunuyor. Bu genç, ancak demir azimli milliyetçilerin ellerinde yükselecek olan öz Türk milletine nasıl hizmet edebilir. Gençler bilirim ki, bunlar, farmasonluğun tesiri altında kalıyorlar. Milliyetçiliğin Türkiye için zararlı olacağı kanaatını ısrarla yaşıyorlar. Farmasonluğun milli varlıkları nasıl yıkmakta olduğu görülüyor mu? Bu, Türkiye'ye karşı işlenilmiş, işlenmekte bulunmuş öyle bir suçtur ki, bunu dünya masonluğunun bile sırtı kaldıramaz.

Biliyorum, bana bazı farmasonlar "Bizim milliyet duygularımız seninkinden hiçbir vakit aşağı değildir" diyecekler. Ben kimseden şüphe etmek istemem. Kimseyi de kendimden aşağı görmem. Zaten buna hakkım da yoktur. Ortada söz konusu olan, şahıslar değil, prensiplerdir. Ben prensiplerin tehlikesini göstermeye çalışıyorum. Yer yer açtığı yaraları ortaya koyuyorum. Şahıslarla alıp vereceğim yoktur.

Meseleyi diğer bir yönden de değerlendirebiliriz. Farmasonluğun ileri sürdüğü şu beynelmilelcilik, şu insaniyetçilik ne dereceye kadar samimidir? Biz bunun samimiyetine de inanmıyoruz. İşte farmasonluğa ait resmi bir belge:

Aşağıya nakletmekte olduğumuz satırları, masonluğun dokuzuncu dereceye ait rehberinden aynen alıyoruz. Bir yanlışlık varsa bunu da İzmir'deki masonluk lütfen düzeltsin... Dokuzuncu dereceye terfi eden masona, üstat diyor ki:

"Biraderlerimize vaat ediyoruz ki, masonluk fikrine muvafık vuku bulan teşebbüslerinin hiçbirinde onları terk etmeyeceğiz... Ancak bir masonik ve insani menfaat için faaliyette bulundukları zaman onlara pazumuzla, nüfuzumuzla, paramızla, mesaimizle yardıma borçluyuz. Kendilerine haricen bir memuriyet düştüğü halde onları desteklemeyi, fena yola saparlarsa kendilerini ikaz etmeyi taahhüt ederiz."

Görülüyor mu? Hep insanlıktan, insaniyetten dem vuran farmasonluk neler yapmayı taahhüt ediyor! Farmasonluk fikirlerinin yayılması için farmasonlara pazuyla, parasıyla, nüfuzuyla yardım etmek... Burada insanın sinirine dokunan kelimeler "para", "pazu" ve "nüfuz"dur. Bunlar ne demektir. Bunlarla ne kastolunuyor? Ne yapılmak isteniyor? Bu genç, dinç inkılap memleketinde para ile, nüfuzla, pazu ile iş mi görülmek isteniyor?! Parayı, nüfuzu, pazuyu kime karşı kullanacaklar?! "Hayır ve iyilik cemiyeti" namı verilmek istenilen şu gizli teşkilatın dayandığı kuvvetler görülüyor mu?.. Bunlar nedir? "Para, pazu, nüfuz..." Vah vah!.. İnkılap Türkiye'sine yalnız bir şey hâkimdir... O şey, fikirlerin kuvvetidir. Burası, zorbalık yatağı değildir. Farmason üstadının aynen yukarıya yazdığımız beyanatı arasında mühim bir kayıt daha var. Üzerinde durulmaya değer. Kendi kendine üstat namını alan bu zat dokuzuncu dereceye dahil olan farmasona diyor ki:

"Haricen bir memuriyet düşerse sizi destekleyeceğiz." Fakat soruyoruz. Ne hakla? Ne hakla devlet memuriyetlerine girecekler farmason diye desteklenecek? Üstat kim oluyor ki böyle vaatlerde bulunuyor? Farmason olmayanlar ne yapacak? Kapı dışarı mı?! İnsaniyet bu mu?! Hakşinaslık bu mu? Birbirini kayırmak mı?! İnsaniyet insaniyet diye bağırان farmasonluk neler arkasında koşuyor, anlaşıldı mı?!

Farmasonluk beynelmileldir. Başka türlü olamaz. O, milliyet fikirlerine düşmandır. Bunun bir de yakın misalini verelim. Hem de hadiselerden alarak: Geçen sene Türkiye farmasonları arasında anlaşmazlık çıkmıştı. Bir kısmı Türk farmasonluğu yapmak istedi. Farmasonluk beynelmileldir, Türk masonluğu olmaz, diye müsaade edilmedi!..

Not:

Benim yazılarımın şahıslarla hiçbir münasebeti yoktur. Hiç kimsenin vatanperverliğinden, milliyetperverliğinden şüphem yok-

tur. Esasen böyle bir şüpheye hakkım da olamaz. Ben farmasonluk prensiplerinin ilim bakımından millet ve memleket için nasıl bir tehlike olduğunu göstermeye çalışıyorum. İşte o kadar.

Hizmet gazetesi, vekillerden, mebuslardan, devlet memurlarından mason vardır diyor. Ben böyle bir şey bilmiyorum. *Hizmet* hangi salâhiyetle böyle bir haberi kamuoyuna yayabiliyor? Ve bu neşriyatında hiçbir mahzur görmüyor mu? İsim söyleyebilir mi? Ben devlet erkânımızın farmason olmadıklarını çok yakından bilirim.

Farmasonluk milliyet tanımaz, gizli kapaklı bir cemiyettir. Bu, *Anadolu*'da yayımladığımız belgelerle sabit oldu sanırım. İşin su götürür yeri yanı kalmadı. Herhalde bizce böyle. Aksi görüşleri de ehemmiyetle dinleriz. Maksat bir hakikate varmaktır. Yoksa kapris değildir.

Bundan başka, daha bir nokta önünde durmak istiyoruz. Bu nokta şimdiye kadar iliştiklerimizden de mühimdir. Farmasonluk siyasi bir teşkilat olduğu gibi, kendine mahsus dini anlayışları olan bir tarikattır. Bir mezheptir. Farmasonluk bunu kati surette reddediyor. Hakikati saklamaya çalışıyor. Fakat ne mümkün?!

Bakınız baş farmasonlardan "Endres" ne diyor? Neler anlatıyor?

"Bir farmason siyasi bir fırka üyesi olabilir. Ancak fırka üyesiyle beraber iyi bir mason kalmaya çalışmalıdır. Farmason biraderleri arasında asla parti adamı olamaz. Fakat masonluğu samimi anlayan bir farmason, hiçbir siyasi partiye, fırkaya giremez. Çünkü o, fırkaların ahmakça icraatının vasıtası değildir. O, büyük siyaset yapar. Farmason, mensup olduğu partinin, fırkanın içinde daima ayrılıklar çıkarmalıdır. Bu çok iyidir. Çünkü mensup olduğu fırkayı farmasonluk fikirlerine meylettirir. Farmasonluk beynelmilelciliği temsil etmesi itibariyle her zaman diri bir vicdan olarak kalacaktır."

"Endres" in bu fikirleri üzerinde azıcık düşünelim; ne anlıyoruz?!

Masonluğun davası beynelmilelcilik imiş. Bir farmason, bir fırkaya, mesela milliyetçi bir fırkaya girse bile davasından vazgeçmeyecek, orada ayrılıklar çıkaracak, fırkayı masonluk davasına alet etmeye çalışacaktır. Hele mensup olduğu fırka, hükümeti elinde tutan ise, mason efendi hükümeti de farmasonluğa vasıta yapacaktır!.. Olur şey değil!..

"Endres" yine diyor ki:

"Bir hükümet mali tedbirler alırken, fikren bunları hoş görmeyenlerin eleştiriler yapması, kabahat sayılmaz. Fakat aynı hükümet harp ilan edince, bu, eleştirilemez. Çünkü harbi eleştirenler hain sayılır. Vatandaşın susması lazımdır. Halbuki harbin neticeleri en şiddetli vergilerle bile kıyas edilemeyecek kadar ağırdır. Şüphesiz, bu bir mantıksızlıktır, manasızlıktır. Fakat bu mantıksızlığın, bu manasızlığın adı militarizmdi, yani askerciliktir."

"Harp bir eşkıyalıktır; cinayettir. Fert böyle bir cinayet işleyince mahkûm olur. Halbuki cemiyet namına böyle bir cinayeti, yani harbi yapan kimse kahraman bir devlet adamı oluyor. Bunun sebebi, cinayetin işlenmesinde cemiyetin ortak olmasıdır."

Farmasonluk siyasetle meşgul olmaz diyenlerin halini görüyor musunuz? Masonluk beynelmilelci olduğuna göre, en büyük siyasetçiliği yaptığında şüphe kalır mı? Harp için, sulh için bu kadar devamlı propagandalar yapan, bu fikirlerini icabında pazu ile, silahla müdafaa etmeyi yeminle, yeminlerle taahhüt ettiren bir cemiyet, yani masonluk siyasi değilse, hangi teşekkül siyasidir? Bütün bu düşünüşler, bu görüşler, siyaset değilse, o halde siyaset nedir? Sorabilir miyiz? Askerliğe bu kadar hücum eden, onu canilik diye vasıflandıran farmasonluğun bütün bu faaliyetleri hep "hayır ve iyilik" icabı mıdır?! Görülüyor mu?! Farmasonluk bir memleket hayatının, hürriyetinin, istiklalinin, ırzının, malının bekçisi olan ordu ve askerlik hakkında ne düşünüyor, ne yapmak istiyor?! Bu düşman fikirleri terennüm eden masonluk, ordu ve zabıta kuvvetleri arasında

vicdanı sızlamadan nasıl faaliyette bulunabilir? Ne hakla, ne salâhiyetle bu mukaddes kuvvetler arasına sokulur? Vatan ve bütün bir millet karşısında böyle bir cürmü işleyecek cesareti nereden buluyor. Harp zamanında herhangi bir orduda, hatta bir memlekette böyle fikirler yayanlar kurşuna dizilirler. Sulh zamanında ise ağır cezalara mahkûm edilirler. Hainlik töhmeti altında kalırlar. Devlet kuvvetleri arasında komünizm propagandası yasak değil midir? [...] * Çarlarla, krallarla, hatta bizde halifelerle pekâlâ anlaşıyor. Bundan fazla ikiyüzlü siyasetçilik nasıl olur? Hem de nasıl siyaset? Milletleri öldüren, yıkan, sonra da onları teneşir üstüne serilmiş bir ceset gibi ortada bırakan bir siyaset... Aziz öz Türk gençliği! Nasıl bir tehlike ile kuşatılmışsın, görü[...] ³

Gördük ve anladık ki, farmasonluğun belli başlı siyaseti, beynelmilelcilikte, ordular ve harp meseleleri önünde toplanıyor. Bunlarda yoğunlaşıyor. Farmasonluğun belli başlı işi beynelmilelciliğe yol açmak için milliyet duygularını öldürmek, ordu teşkilatına karşı nefret uyandırmaktır.

Fakat biz harp taraftarı mıyız? Asla!.. Sulh istiyoruz. Bunda şüphe yok. Lakin farmasonluğun yıkıcı ve istismar edici soyguncu zihniyetiyle değil... Biz elde silah cenge hazırız. Sulhu böyle tutacağız. Buna, "Hazır ol cenge eğer ister isen sulhu salah" derler. Dünya böyle kuruldu, böyle gidecek... Dünyayı yenmiş demir ordularımızı gözümüzden bile esirgiyoruz. Elinden silahı bırakan millet, tarihin ilk yeni esiri olacaktır. Biz buna inanıyoruz. Silahlarımızın ağzından çıkan kurşunların alevi hürriyetin kızıl bayrağıdır. Hangi millet elinden silahı bırakıyor?! Komünist Rusya'ya bakınız. Bütün dünyayı komünist yapmak için bugün en büyük ordulardan birine dayanmaktadır!.. Üst tarafını varın siz hesap edin!

Geçenlerde eski farmasonlardan bir zatla konuşuyordum. Bana dedi ki, "Mücadelede çok haklısın... Daha neler bilirim. Fakat an-

3 *Anadolu* gazetesinin tek koleksiyonunun bulunduğu İzmir Kent Müzesi'ndeki nüshada burada bir ya da birkaç satır kesilmiştir. (Y.N.)

latmaya sıklırım! Ben otuz ikinci dereceye geldikten sonra bu iş-ten vazgeçtim. Bunun sebebi farmasonluğun memleketimizde bir rezalet aleti haline düşürülmesidir." Bu zat, bana bir de kitap verdi. Kitabın adı *Yahudi Saltanatı*'dır; Fransızcadır. Eseri dikkatle okudum. Farmasonluğun memleketimiz aleyhinde nasıl kullanıldığını okurken tüylerim ürperiyordu. Bu kitaba göre, memleketimizin başına "Filistin" felaketlerini açan, farmasonluk olmuştur. Yine bu kitaba göre Türkiye'nin "Sevr Antlaşması" denilen paçavra ile taksimi kararında farmasonluk etken olmuştur. Lloyd George ile Wilson'un bu işlerde büyük rolleri vardır. Sebebi de bunların dayandıkları partilerde, kamuoyuna hâkim, çok zengin ve nüfuzlu Yahudi masonların bulunması imiş... Masonlarca "hayır ve iyilik cemiyeti" gibi gösterilmek istenilen şu farmasonluğun ne olduğu anlaşılıyor mu?

Aziz Türk genci!.. Bir gün tarihi okurken, Trablusgarp nereye gitti? diye düşünürsen, onu farmasonluğun oyunlarında ara. Trablusgarp, farmasonluğun kurbanı oldu...

-Nasıl?!

-İtalya farmasonları, bizimkileri farmasonlukla aldatmışlar. Trablusgarp'a ilişmeyeceklerine "biraderlik" namına söz vermişler!.. Bizimkiler de inanmışlar!.. Derken günün birinde İtalya donanması Trablusgarp'ı topa tutmuş ve şehri işgal etmiş!.. Farmasonluğun cezbesi içinde kendilerini kaybetmiş bir halde duran bizim o vaktin hükümet adamları akıllarını başlarına almaya başlamışlar:

İtalya hükümetine, "Hani ya Trablusgarp'ı işgal etmeyeceğinize dair bize söz vermiştiniz!" demişler. İtalya'dan cevap gelmiş:

"Efendim, hep biraderiz, hep biraderiz... Lakin siz Trablusgarp'a iyi bakamadınız. Biz oraya medeniyet götüreceğiz. Zaten farmasonluk da bunu emrediyor!"

Nasıl cevap? Hoş mu?! Facianın derecesini düşünebiliyor musunuz?! Fakat bu kadar da değil!.. Bu sırada Osmanlı İmparatorluğu'nun "Trablusgarp muharebeleri" ile meşgalesini fırsat edinen

Balkan devletleri ayaklandılar. Ve koskocaman canım Rumeli elimizden çıktı gitti. Hâlâ o gidiş... Hâlâ ona yanıyor, ona ağlıyoruz... Şu farmasonluğun marifetlerine ne dersiniz?

Farmasonluk siyasi fikirlerini Süleyman Peygamber zamanından alıyor!.. Piri, "Hiram"dır!.. Masonluğun dokuzuncu derece rehberinde şunları okuyoruz:

"Siyaset âleminde farmasonluk Hiram'ın veledidir ki, asla yıkmadı, yaptı. O, kılıcı ancak tamam olmuş masonluk mesaisinin müdafasında kullanır."

Yirminci asırda böyle düşüncelere deli saçması derler!.. Dünyanın mukadderatına hâkim olmak sevdasını güdenlerin haline bakınız! Siyasetinin çıkış noktası "Hiram" olan farmasonluk ne yapmak istiyor? Birçok şeyler arasında büyük düşüncelerinden birisi nedir? Bunun özünü farmason başlıardan "Endres" anlatıyor, diyor ki:

"Biz farmasonlar devletin şu köhne kanunlarını ve himayesinde bulunan ikiyüzlü camiayı evrim yoluyla değiştireceğiz. Devlet bilhassa askeri tahsisatını indirdikçe ve nihayet büsbütün kaldırdığı zaman işler düzelecektir."

Farmasonluk siyasi değilmiş, siyasetle uğraşmazmış, çağdaş devlet teşkilatını, milli anlayışları yıkmaya çalışmak siyaset değilse, geride siyaset denecek ne kalıyor!?

Gülünçlü kısım, farmasonluğun din anlayışlarıdır. Diyorduk ki farmasonluk dinlerle mücadele halindedir. Bununla beraber, kendisine mahsus dini anlayışları da vardır. Bu itibarla bir mezheptir, bir tarikattır. Tarikatlar Kanunu icabınca dağıtılması lazımdır. İşte farmasonluğun mukaddes kitabı, on sekizinci derece rehberinden bir fıkra:

"İmanın temeli akılda veyahut samimi duyguda olmak icap eder. Brahma'ya tapanların da sahtelik ve manasızlığı açık olan şeylere gizli imanları vardır. Onların iman ve itikatları ne akıl, ne samimi his, ne de bunlara benzeyen şeylere dayalı olmayıp, ancak ruhani üstatlarının şahitliğine ve mukaddes kitaplara dayanır. Müslüman da,- Hristiyan da peygamberlerinin şahadeti müsbitesi üzerine

iman ve itikat eder. Farmasonluk da der ki: Buna inanırım, zira boştur, yani saçmadır."

Farmasonluğun dördüncü dereceye ait rehberinde daha birtakım fıkralar vardır. Bu rehberin kabında ise "Türkiye ve tabi olduğu yüksek şûrası İskoçya tarikatı" cümlesi yazılıdır. Bu kitapta ileri sürülen fikirler şunlardır:

"Farmasonluk tarikatı, salikleri üzerinde uzun bir takdis silsilesiyle icraya tesir eder. Masonluk bu hususta Mısır kâhinlerinin eseriyle yetinmiş ve onların usullerini muhafaza etmekte bulunmuştur. Bu usul eski çağ büyük felsefe mesleklerinin usulüdür."

İşin pek tuhafı şu ki, çağdaşlığı kimseye vermeyen farmasonluk dini ilhamını üç bin sene evvelki Mısır'ın kâhinlerinden alıyor! Kâhinlerin usulüyle çalışıyor! Yirminci asıra kâhin kafasıyla hâkim olmak sevdasına kapılanların haline gülelim mi? Acıyalım mı? Sen ne dersin aziz okuyucu?! Farmasonluk dinlere hücum ederken belki ilmi bir mana ifade edebilirdi... Lakin hücumlarından sonra bu dinlerin yerine kâhinliği koymaya kalkışması, acınacak değil, gülünecek tuhaflıklardandır. Buna hep gülünüz!.. Çünkü bütün dinleri saçmalıkla itham eden farmasonluk, tekmil hakikatleri "Mısır kâhinleri"nin usulüyle telkin ve talimde buluyor! Yirminci asrı ne güzel anlamış değil mi?! Vah, vah!.. Yine bu rehberde şu cümleleri görüyoruz:

"Masonluğun hakikatte din ve siyasetler üzerinde icra eylediği büyük ve derin tesirlere göz atıldığı zaman derin bir hayret ve takdir ile heyecanlanmamak mümkün değildir."

Hani farmasonluk siyasetle, dinle meşgul olmaz bir cemiyetti?! Onun işi gücü "hayır ve iyilik" yapmaktı?! Yalanlara, yalnız ahmaklık, yalnız ikiyüzlülük inanır; yoksa akıl ve mantık değil.

Farmasonluk "Sanii azam" diye kâinatı yaratan bir Allah tanır. Başka bir şey kabul etmez. Böyle bir tarikattır. Bu, dini bakımdan bizdeki ilga edilmiş tarikatların bir eşidir. Bir başka türlüsüdür ki, eskiler buna "zındıklık" derlerdi!..

Farmason feylesoflardan "Endres" der ki:

"Sadece bir memurun resmi deftere kaydetmiş bulunmasından, sadece merasim yapılmış olmasından bir nikâh ahlaki sayılamayacağı gibi, nikâh olmamasından dolayı da kadın ve erkeğin birleşmesi ahlaksızlık değildir. Fakat ne yazık ki, kanunların âlim hukukçular değil, fakat aşk ve kalp adamları tarafından yapılacağı zaman daha çok uzaktır."

Bu da farmason feylesofunun ahlaki duygusu... Kendisine kutlu olsun!..

Farmasonluğun dünyadaki bugünkü verimi, skandallara, entrikalara alet edilmesidir. Ne tarafından bakılırsa bakılsın zararlıdır, dağılması lazımdır.

Gönül istiyor ki, yirminci asır tarihi iki kızıl memleket yazsın... Biri Rusya, orada kızıl komünistler... Biri Türkiye, burada kıpkızıl öz Türk milliyetçileri...

Farmasonluk, dini, insani, siyasi ilhamlarını Beniisrail'in Babil esaretinden alıyor. Biz insanlığı, siyaseti, hürriyeti, vicdan duygularımızı on bin yıla bakan öz Türk tarihinden alıyoruz. Düne olduğu gibi bugüne ve yarına bu hâkim olacaktır.

Anadolu, 24-28 Ekim 1932

DİZİN

- Abdülhamit, 35, 45, 52.
Acem, 23, 27, 38, 48.
Afganistan, 33.
Ağahan, 15, 23, 33.
Ali Bey (Afyon Mebusu), 59.
Alman, 23.
Amerikalı, 23.
Anadolu, 23, 26, 27, 55, 61, 63, 70.
Ankara, 43, 58, 59.
Ansiklopedi, 20, 29, 30, 45.
Arap, 23, 27, 33, 36, 38, 48, 64.
Arnavut, 53.
Asyalılar, 65.
Avrupa, 29, 65, -lı, 49.
Aydın şimendiferi, 25.
- Babil Kulesi, 24, 36.
Bektaşî, 56, -lik, 63.
Beneberit Cemiyeti, 26, 37.
1908 İhtilali, 34.
Brahma, 74.
Briand, 33.
- Cizvit, 12, - papazları, 11.
- Çanakkale, 50.
Çarlar, 72.
Çerkes, 33, 48.
Çin, 31.
Çocuk Esirgeme Kurumu (Hima-
yei Etfal), 52.
- Derviş Vahdeti, 16.
- Endres, 64-66, 70, 71, 74, 75.
Ergenekon, 67.
Ermeni, 14, 15, 19, 22, 27, 48, -
ler, 53, 54.
- Fethi (Okyar) Bey (Serbest Fırka
Lideri), 57.
Fevzi (Çakmak) Paşa, 40, 44.
Fikret Bey, 16.
Filistin, 73.
Fits Moris, 34.
Fransa, 30, 35, 47, 54.
Fransız, 14, 15, 19, 22, 27, 32,
33, 36, 48.
Fransızca, 73.

Frew (Papaz), 35, 40, 42, 43, 47, 53.

Gazi Mustafa Kemal, 40, 43, 44, 53, 57.

George, Lloyd, 73.

Gündüz, Aka, 40.

Güneş Kulübü, 49.

Güneş Locası (İzmir), 48.

Halife Reşat bkz. Reşat.

Hayvanları Koruma Cemiyeti (Himaye-i Hayvanat Cemiyeti), 52.

Hazreti Süleyman bkz. Süleyman Hz..

Hıristiyan, 17, 31, 39, 50, 74, 14, 24, 51.

Hindistan, 15.

Hintli, 23, 43, 55.

Hiram, 29, 51, 74.

Hizmet, 11, 12, 70.

Hunlar, 65.

Hürriyet ve İtilaf Fırkası, 35.

Hürriyet, 18, 20, 22, 23, 26, 28.

İbranice, 38, 56.

İkinci Hizip, 34.

İngiliz Mason Tarikatı, 30.

İngiliz Muhipler Cemiyeti, 35, 43.

İngiliz, 15, 19, 22, 23, 26, 33, 34, 42, 48, 53, 64, kralı, 35, kralları, 33, 39, -ler, 66.

İngiltere, 35, 54.

İnönü, İsmet, 40, 44, 57.

İran şahları, 49.

İskoçya Mason Tarikatı, 30.

İskoçya, 35, 54, 66, 75.

İslam, 17, 51.

İsmet Paşa bkz. İnönü, İsmet..

İstanbul, 22, 35, 62.

İsviçreli, 23.

İtalya, 32, 73.

İtalyan, 36.

İtilaf ve Hürriyet, 52.

İttihadı Muhammedi Cemiyeti, 16.

İttihat ve Terakki Cemiyeti, 34, 52.

İzmir Mason Teşkilatı, 48.

İzmir, 21, 22, 48, 49, 56, 58, 59, 68.

Japon, 14.

Kadiriler, 56.

Kaya, Şükrü (Dahiliye Vekili), 58, 59.

Kızılay (Hilali Ahmer), 52, 64.

Komünist Rusya, 72.

Kordon, 46.

Kudüs, 29, 51.

Kur'anı Kerim, 14, 19, 31.

Larousse, 20, 24, 29, 45.
Lawrence, 15, 23, 33, 40, 42, 53.
Lenin, V.İ., 40 47.
Lozan Antlaşması, 14, 27.
Ludendorff (General), 20, 28.

M. Kemal Bey (Türkiye Başfar-
masonu, Operatör), 22, 23, 25,
31, 32, 38, 36, 42, 46, 48, 56.

Maçın, 31.

Mecdi Efendi, 34.

Mevlevi, -ler, 56, -lik, 63.

Mısır, 29, 75.

Moğollar, 65.

Musa Kâzım Hoca, 34.

Mussolini, 65.

Mustafa Sagir (Hintli), 23, 33,
39, 40 42, 43.

Müslüman, 22, 23, 31, 50, 74,
lık, 24.

Nahit Hilmi Bey (Avukat), 11-13,
17.

Nakşibendi, -ler, 56, -lik, 63.

Namık Kemal, 40.

Ortaçağ, 49.

Osmanlı İmparatorluğu, 73, .

Osmanlı Meclisi Mebusanı, 34.

31 Mart hadisesi, 16.

Papaz Frew bkz. Frew.

Recep Bey (Kâtibi Umumi), 57.

Reşat (Halife), 35.

Reşat (Sultan), 52.

Reşat Bey, 13, 14, 25.

Rıza Tevfik (Filozof), 35, 40, 42-
43.

Rum, 14, 15, 19, 22, 27, 36, 48,
53, -lar, 53, 54.

Rumca, 53.

Rumeli, 74.

Rus, 33, 64.

Rusya, 76.

Sabri Hoca, 44.

Servet Yesari Bey, 26.

Sevr Antlaşması, 73.

Siyonist Yahudiler, 23, 28.

Sultan Reşat bkz. Reşat.

Sultan Vahdettin bkz. Vahdettin.

Süleyman Hz., 29, 54, 74.

Şeyhülislam, 34.

Talât Paşa, 33, 34, 43.

Tarikatlar Kanunu, 74.

Tasovakalopolo Matbaası, 62.

Tealii İslam Grubu, 37.

Teşkilatı Esasiye, 66.

Trablusgarp, 73.

Türk Cumhuriyeti, 47.

Türk Yardım Derneği, 32.

Türk Yükselme Cemiyeti, 16, 26,
36-38, 56.

Türk, 15, 17, 19-24, 26-28, 30-38, 40, 42, 44-46, 48, 50-57, 60, 63-65, 67, 68, 73, 76, .

Türkçe, 54, 55.

Türkiye, 17, 20, 32, 35, 39, 42, 46, 56, 61, 64, 67-69, 73, 75, 76, 43, - Meşrûkîazamı, 24, 66.

Vahdettin (Sultan), 35, 52.

Vakit, 55, 56.

Wilson, 73.

Yahudi Saltanatı, 73.

Yahudi, 14, 15, 19, 22, 26, 27, 31-33, 36-38, 49, 50, 73, -ler, 23, 28, 53-55, -lik, 31, 39, 66.

Yahudice, 53, 56.

Yavuz, 16.

Yeni Cihan Harbi, 20, 28.

Yunanistan, 29.

Yunanlı, 14, 30, 31, 38, 64.

Ziya Paşa (Şair), 55.

Mahmut Esat Bozkurt **MASONLAR** **DİNLEYİNİZ!**

Bu eserde, Mahmut Esat Bozkurt'un 1931 ve 1932 yıllarında *Anadolu*, *Hürriyet* ve *Yeni Asır* gazetelerinde yayımlanan yazıları toplanmıştır.

Kitapta yer alan yazılar, Mahmut Esat Bozkurt'un masonlara karşı kişisel tutumunu değil Kemalist iktidarın ortak tutumunu ortaya koymaktadır.

Nitekim Mahmut Esat Bozkurt'un 1931'de yazılarıyla masonlara karşı başlattığı kampanya, bizzat Mustafa Kemal tarafından yönlendirilmiştir.

Mahmut Esat Bozkurt'un masonlarla ilgili bilgilenmesi için ona kitaplar veren Mustafa Kemal

"Bunu güzelce mütalaa et, bir önergeyle Halk Partisi grup başkanlığına ver, grupta bunlara şiddetli hücum yap ve grupça kapanmasına önayak ol" demiştir.

Kemalist iktidarın masonlara karşı yürüttüğü bu faaliyetin sonunda, Türkiye Mason Derneği'nin bütün malları Halkevleri'ne bağışlanmış; 1935'te dernek kapatılmıştır.

ISBN 978-975-343-427-0

9 789753 434270

